

พับสาร

3

ก
ร
ง
ก

ເນັ້ນເສື່ອ (梦溪石) ເບຍນ
Bou Pttn ແກລ
ชาຫຸນ (山魂) ກາພ

พันสารท 3 (ฉบับปรับปรุงเนื้อหา)

เม่งซีสือ เยียน Bou Piin แปล

《千秋》Vol.03

Original story and characters created and copyright © Author: 梦溪石 Meng Xi Shi

Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司

(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)

Thai translation copyright © Jamsai Publishing Co., Ltd.

Thai edition arranged through Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

Illustrations by 山魂

Illustrations granted under license granted by JiaFei Cultural & Creative Co., Ltd.

Thai edition arranged through JS Agency Co., Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตราฐานสำนักປະຈຳທັນສອງ ISBN 978-616-06-2758-5

ภาพประกอบ 山魂

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์เอเวอร์วูบ (ในเครือบริษัท แม่ไม้สี พับลิชิริ่ง จำกัด)

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตปากอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล everybook2015@gmail.com

เว็บไซต์ www.facebook.com/everyyyyy

จัดจำหน่ายที่ว่าปะเทศโดย

บริษัท ออมรินทร์บุ๊ค เท็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกอกใหญ่-จังหวัด

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกอกใหญ่ จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

คำนำ

เดินทางผ่านเล่มที่สองกันมาแล้ว ชีวิตของอดีตเจ้าสำนัก 'เส้นเมียว' ก็ยังคง ผ่านพ้นขึ้นลงไม่หยุดเช่นเคย มีเส้นทางมากมายที่ขาต้องตัดสินใจว่าจะเลือกทางใด หนึ่งในนั้นคือการยื่นมือช่วยเหลือ 'เยี่ยนชูซือ' ทั้งที่อีกฝ่ายเคยหักหลังอย่างลือชา ยังคงตั้งคำถามว่าทำไม่เส้นเมียวถึงยังยอมช่วยคนคนนี้ ในใจไม่มีความรู้สึก เคียดแค้นต่อเยี่ยนชูซือบ้างเลยหรือ... นั่นคงเป็นเพราะพื้นฐานจิตใจของเส้นเมียว มีความมุ่งมั่นมากในการเกินกว่าที่จะนิ่งดูดายปล่อยให้ชีวิตคนหนึ่งดับสิ้นไปได้ และจนถึง ตอนนี้เขาก็ยังคงยึดถือคติเดิม นั่นคือทำความดีเพื่อความสุขของตนเอง ส่วน จะได้รับการตอบแทนหรือไม่ นั่นไม่ใช่เรื่องที่เขาสนใจ แน่นอนว่าการคิดแก้เดิน ทั้งหลายย่อมไม่อยู่ในเส้นความคิดแม้สักนิดเดือนกัน

และในพันสารทเล่มสามนี้ เส้นเมียวก็ยังคงเดินไปข้างหน้าในแบบของเขาร่องเดิม ซึ่งนอกจากจะต้องคopolyและเยี่ยนชูซือที่ร่วงกาภัยยังคงบอบช้ำแล้ว ยังมีการประทับ กับศัตรูเก่าอย่าง 'ทางของสิง'... หากเส้นเมียวไม่เคยคิดตอบแทนกุญแจนี้ไว้ความเด็น แล้วเรื่องราวมากมายเหล่านี้ที่ต้องเผชิญ เส้นเมียวจะผ่านไปได้อย่างไร รับผลิก หน้ากระดาษไปพบกับคำตอบจากเส้นเมียวผู้นำรักกันเลยค่ะ

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์เอเวอร์วาย

หมายเหตุ : ฉบับปรับปรุงเนื้อหาที่เป็นฉบับที่มีการแก้ไขตัวละครจาก 'คุณเสีย' เป็น 'คุณเหีย' เพื่อให้ตรงกับการออกเสียงในรูปแบบเบติโอดราม่าและแคนิเมชั่น

ແບບນຳຕົວລະຄຣ

* ເສີ່ນເຈື້ອງ

ເຈົ້າສຳນັກແທ່ງເຂົາເສົ່ວຍນຸ້ອັນເປັນສຳນັກເທົ່າອັນດັບໜຶ່ງໃນໄຕ້ຫລ້າ ກາຍນອກຊູ້ເໝີ້ອັນຄົນງາມອມໂວດທີ່ອັນໂຍນໄຮັພິ່ນສົງ ແຕ່ເພັນກະບົບຂອງເຂົາເສົ່ວຍນຸ້ອັນເຈົ້າສຳນັກເລື່ອງທີ່ອ ເສີ່ນເຈື້ອງຢືນເມັນໃນຄຸນຮຽມອຸປນີສົຍອັນໂຍນວ່າຈ່າຍ ມັກປົງປົງຕົດໆຜູ້ຄົນດ້ວຍຄວາມດີແລະໄມ່ເຄຍຕ້ອງກາງໄຈ້ຜູ້ອັນດັບໜຶ່ງ

* ເຢືນຄູ້ອໍອ

ປະມຸນນິກາຍອ່ານເບື້ອຍ໌ ມີໃນສາມນິກາຍມາກທີ່ໄຕ້ຫລ້າ
ຫວັນເກງ ວຽງທີ່ສູງສ່າງ ອຸປນີສົຍທີ່ຢືນໄສ ມັກຢືນດັນເອງ
ເປັນທີ້ຕັ້ງ ໄມ່ເຄຍເຫັນຜູ້ອັນໃນສາຍຕາ ເຂົາເຖິງວ່າເນື້ອແຫ່ງ
ຂອງມຸນໜ່າຍັນຫຼັງວ່າໄຍ ກັນປັ້ງໃນໃຈທຸກຄນລ້ວນມີດ້ານມືດ
ໄມ່ມີທາງລະທັງກິລາສີໄດ້

* ໄປ້ຮອງ

ຕີ່ຍືນນິກາຍເຫດສານທີ່ໃນສາມນິກາຍມາກນາງໆທຳນາງ
ວິຊາເສັ່ນທີ່ມັກໄຫ້ງູບໂນມົງດົງນມີລ່ອຫລອກເກົດຖູ້ໄປ້ຮອງເປັນ
ຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ແມ່ນີ້ອ່ານໃສບອັນດັບປິນໄຕ້ຫລ້າ ແຕ່
ກີ່ມີວຽງທີ່ສູງສ່າງໄມ່ແພ້ຍອດຝົມີອ້ານທີ່

ບທທີ່ 22

ຜ່ານໄປໜາຍວັນ ເສັ່ນເຈີຍວາເດວກພວກເນີນກອງຕ້ອງໃຈລ້ວນເຮັດສັບແຄວັນຈີ່ໄມ້ຮັງຈອດຢູ່ທີ່ຖຸວ່າຫຼັນນານເປັນແນ່ ຍາມນີ້ມີແນວວາຈຸດຕິ່ງຮາໝາອານາຈັກຮູ່ວົ້ວໜຸ້ນ ທີ່ຂໍອອື່ນບັນຍອກຈາກຮູ່ວົ້ວໜຸ້ນໄປແລ້ວ ເສັ່ນເຈີຍວາເອງກີ່ອກຈາກຕຳບລ ກລັບໄປຢັ້ງຮາໝາອານາຈັກຮູ່ວົ້ວໜຸ້ນທີ່ຈາກມາຫລາຍວັນພວ່ມກັບເຢືນຄູ້ຫຼືເວັ່ນກັນ

ກາຣີດີນທາງຄຣັງນີ້ໄປພົບພວກເນີນກອງຕັດຄາດ ຍາມນີ້ນາງຽມນຸ່ມພານໜົງຜ່ານໄປໄດ້ຮະບະນຶ່ງແລ້ວ ເຫດີຜູ້ກໍາສຳຈາກຈົງໝາຍນັ້ນອອກຈາກຮາໝາອານາຈັກຈາລັດ ອັນຕາຍທີ່ເຢືນຄູ້ຫຼືຈະພບເຈອກົດດອອ່າຍມາກ ແຕ່ເສັ່ນເຈີຍຮູ່ສຶກວ່າທ່າທາງຂອງພວກເຂົາສອງຄົນສະດຸດຕາເກີນໄປ ທ່າດຕິນເກົ່າໄປເຖິງນີ້ອາຈາເພີ່ມຄວາມລຳນາກໄດ້ຈຶ່ງຄອດໆຮູ່ດີ່ອພຣຕອອກ ພລັດເປົ່າຍືນເປັນເສື້ອຜ້າຍ້າວັ້ນທ່ານໄປໜ້າຍໜີປີເສື້ອຜ້າສຕຣີໆຮູ່ດັ່ງນີ້ກັບປາດມາວາງໄກເປົ່ອບົອນໜ້າເຢືນຄູ້ຫຼື

ເຢືນຄູ້ຫຼືມອງດູເຂາເນື່ອບາ

ເສັ່ນເຈີຍກະຮະແມນເບາ ໜຶ່ງເສີຍກ່າວນກລ່າວ່າ "ທ່ານຮູ່ປົ້ມສະດຸດຕາເກີນໄປແຕ່ງກາຍສັກໜ່ອຍຈະດີກວ່າ"

ເຢືນຄູ້ຫຼືມໄດ້ກ່າວຄໍາ ເහັນໄດ້ຫັດວ່າສີ້ໜ້ານັ້ນກຳລັງບອກຈ່າລັດໄວ່ໄຢົມໃໝ່ຈ້າເປັນຜູ້ສວມເສື້ອຜ້າສຕຣີໆ

ເສັ່ນເຈີຍກລ່າວ່າ "ພລັດເປົ່າຍືນເປັນເສື້ອຜ້າສຕຣີໆຈະສາມໝາກຜ້າໂປ່ງໄດ້ເມື່ອຄົນຮອບເຫັນຈຸ່ງວ່າເປັນສຕຣີໆໂດຍທ່ານໄປຈະຫລືກເລື່ອງຄວາມສົງສຍ ໄມມອງດູແນ້ວແຕ່ເວັບເດືອກ ເຕັ້ງກາຍສວມເສື້ອຜ້າບຸຊະຕ່ອ ພປເຈອຄນທີ່ລະເອີ້ດອຢ່າງພວກຕົວເຢືນຫານ

และตัวเนหินยางก็คงมองพิรุธออก เพื่อมิให้ท่านเกิดเหตุสุดวิสัยก่อนพบเจอ กับคนของนิภัยย่วนเยี่ยม เสือผ้าสตรีคือทางเลือกที่ปลอดภัยที่สุด"

คนทั้งสองจับจ้องมองกันครึ่งค่อนวัน

เส้นเรียบหมวดคิวาวาถาม "จะสมหวังไว้"

เยือนคู่ชื่อสายหน้า "ไม่สม จะทำไว"

"เห็นนั้นข้าจะสถาบันดุของท่านช่วยท่านสม แล้วค่อยจ้างรถม้าพาท่านเดินทาง แม้จะทราบสักหน่อย แต่อย่างน้อยข้าก็ลดความญุ่งยากลงได้มากmany"

เยือนคู่ชื่อหลุบทางแล้วล่า "สวัม"

"เด็กดี" เส้นเรียบปลอบใจน กล่าวในใจว่าเป็นเชียงหลังคงพูดคุยง่าย

จนหมดทั้งสองขาระยะปาน ต้องย้อมคำ ยอมผ้ามัดรวมตามเดิม เพราะในยามปกติสตรีรีบามาดีมักหวีดเมื่อนี้ขันคิดต้องจัดระเบียบสักนิด แก้มทั้งสองห้าหาดเล็กน้อย ริมฝีปากแต้มชาดบางๆ ให้มีสีสนก์พอแล้ว ไม่จำเป็นต้องอะไรมากเกินไป จากนั้นค่อยผลัดเปลี่ยนเป็นเสือผ้าและรองเท้าสตรี แม้ญูป่างดูสูงเกักก้าว สีหน้าก็เงิงทือเย็นชา แต่น้ำตาไม่ขาดความดงามกล้าหาญ นับเป็นบุคลิกอีกอย่างหนึ่ง

เส้นเรียบเห็นเบาๆ เครียดจึงยิ่มพลางกล่าว "ท่านไม่ต้องกังวล แต่ก่อนเมื่อกาแฟเหมือนปรมาราจยันกพรตบูนยาเสวียนคูดจาก ข้าล้วนเป็นคนแต่งแต้มมาดีขึ้นในเมืองอีกครั้ง ภาพเหล่านั้นต่างมีผลลัพธ์ที่นาพอยิ่"

เมื่อทุกอย่างเสร็จสิ้น เส้นเรียบลุกขึ้นพิจารณาตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า อีกคราหนึ่ง แล้วจึงพยักหน้ากล่าวว่า "พอได้ ท่านอยากทรงกระจากรื่อไว้"

เห็นได้ชัดว่าฝ่ายตรงข้ามไม่มีความสนใจมองดูกระจากทองเหลืองบานนั้น สักแผล เยือนคู่ชื่อสมหมายผ้าใบป่อง...

เวลาไม่เห็นความรื่นรมย์

เมื่อพวกรสเส้นเรียบกลับถึงราชอาณาจักรถือวีชน ดูเหมือนแม่ย้อนแล้ว รวมกับย้อนไปกลับก่อนที่บวนฟ่อค้าเดินทางผ่านที่นี่ไปยังเต้ละแครวัน

ทางตะวันตกยังมีน้ำอยู่อย่างมาก ปราการภูพรมราชกอัณฑ์เจกรังเวง

"แต่เหตุการณ์ที่เกิดเพียงชั่วคราว" พ่อค้าที่ขยันนำตาลปั้นบนถนนกล่าว "ไปทางตะวันตกในฤดูหนาวจะเดินทางยากยิ่งนัก ฉะนั้นบ่วนพ่อค้ามากมายจึงล้วนออกเดินทางในฤดูใบไม้ร่วง ฤดูใบไม้ผลิปีหน้าถึงจะกลับมา รอผ่านฤดูหนาวแล้ว คนที่นี่จะมากขึ้นไปอีก!"

พ่อค้าผู้เป็นชาวอีน สิบกว่าปีก่อนติดตามบ่วนพ่อค้าเดินทางผ่านที่นี่ ได้รู้จักกับหญิงสาวสูงวัยที่บุนนางหนึ่ง นับจากนั้นก็ตั้งใจจากแต่งงานให้กำเนิดบุตรชายที่นี่

ในตัวเส้นเชือกคล้ายมีแรงดึงดูดโดยธรรมชาติ ชวนให้เหมือนอาบลมฤดูใบไม้ผลิ รู้สึกสบายใจเป็นพิเศษ เมื่อครู่เย็นคูลูกอ่อนอยู่หน้าแห่งน้ำตาลปั้น พ่อค้ามีได้พุดคุยกับเข้า เตต่อเมื่อเส้นเชือกเดินผ่านมาจากด้านหลัง ซึ่งถ้ามีประโยชน์คงประทับใจ พ่อค้าก็พากเพาสีหน้า "เหมือนพบสายเก่า" พุดคุยกับเข้าอย่างเป็นมิตร

"ความจริงชาหัวขันในเมืองนี้มีน้ำอยู่ แม้กระหังบุนนางน้ำที่สูงของถือว่าบุนน้ำที่พูดภาษาอีน สมเสื้อผ้าชาวอีน เพียงแต่สุดท้ายก็อาศัยที่เดนตะวันตกโดยมากแล้วคนที่นี่จะไม่แยกจากบ้านเกิดไป远ๆ"

เส้นเชือกยังคงกล่าว "กล่าวถูกต้อง ภาระของท่านต้องสวยงาม มีคุณธรรมอย่างแนอน ถึงรังท่านไว้ได้ จากที่ได้ฟังท่านกล่าวคำ ท่านคงเป็นผู้คงแก่เรียนที่อ่านหนังสือมาในน้อยกระมัง แต่กลับยอมอยู่ที่นี่ใกล้ถึงพันลี้ เพื่อนาง ความสัมพันธ์ลึกซึ้งของสามีภรรยาที่นี่หวานให้เลื่อมใสโดยแท้จริง!"

พ่อค้าถูกล่ำเขยพากเพาสีหน้าเขินอายและคุกโงใจ เขายืนชี้ทางกล่าว "น้อมรับคำขอของท่าน ในวัยเยาว์ข้าเคยไปเรียนอยู่ไม่กี่ปี เรียกว่าผู้คงแก่เรียนคงไม่ได้! นี่ท่านเพิ่งกลับมาจากที่ได้เล่า สภาพรถกาดชำรุดตามบ่วนพ่อค้ากลับมาหรือ"

เส้นเชือกกล่าว "พวกเราเดินทางที่ศناسขาว ผ่านไปยังตะวันตกได้ช่วงหนึ่ง เห็นว่าอากาศคolder หนาหนาวหนืด มีกล้าเดินทางต่อจึงกลับมาอีกรัง ได้ยินว่าหลายวันก่อนที่ราชอาณาจักรมีงานหมุนนุழனหลง ตอนนี้คงสิ้นสุดลงแล้ว

กระบวนการ"

พ่อค้ากล่าว "สินสุดนานแล้ว คนแยกย้ายไปกันหมด ปืนคีกคักยังน่า
มีชีวิตรหภพที่คงดับดำกระซิ่มไม่น้อย ข้าขยันน้ำตาลเป็น มีได้สูนใจเท่าใดน้า
แต่พอช่วงนั้นมีคนเหล่านี้เพิ่มขึ้นมา บันถานก็มีคนแห่งดาวบ่มูงหากันอยู่ปอยครั้ง
ข้าตกลใจจนรีบกลับบ้านหลบอยู่หลายวัน!"

เสินเฉียวกล่าว "เห็นนั้นแสดงว่าต่อนี้ในเมืองไม่มีชีวิตรหภพแล้ว
แม้แต่คนเดียวหรือ"

พ่อค้ากล่าว "ไม่มีแล้ว งานศูมน้อมผ่านหลังสินสุดได้มานานก็ไปกันจน
หมดเกลี้ยง ท่านดูโรงเตี๊ยมเหล่านั้น เดิมที่มีคนแน่นนัด ตอนนี้ก็ลับเบียง
ลดราคากลงมากก็ยังไม่เต็ม! อีกอย่าง...ข้าได้ยินว่าแครัวนี้ลูกแครัวนี้ใจทำลายแล้ว
ไม่รู้ว่าบวนฟอค้าที่เงินทางสูตรัตนตกเป็นหัวจะน้อยลงย่างๆได!"

เดิมที่เสินเฉียวยังกังวลว่า เมื่อป้าวว่า 'เยี่ยนคู่ชือตายแล้ว' พร่อกอกไป
ชีวิตของอ้ว่เหวนยังจะมีอันตราย แต่คิดไม่ถึงว่าพวกราบออกจากช้างอัน
ไม่กี่เดือนกลับเกิดเรื่องใหญ่เกินนี้ขึ้น อดมได้ที่จะหันหน้ามองดูเยี่ยนคู่ชือที่
ด้านข้างเวบหนึ่ง

บันศีรษะเยี่ยนคู่ชือสวมหมากผ้าใบป่องปิงปองหน้าเธอไว้ ทำให้ผู้คน
มองเห็นไม่ชัดเจน

เสินเฉียวกล่าว "แครัวนี้ลูกทำลาย? รวดเร็วเห็นนี้เรียบร้อย หรือว่ามีได้
ถูกต่อต้าน?"

พ่อค้าถอนหายใจ "โครงจะไปรู้แล่ บางที่อาจเป็นเพราะกองทัพแครัวนี้ใจ
เบึงเกรงเงินไปกราบไว้ เข้อ คิดดูแล้ว บ้านเก่าข้ายังอยู่ที่แครัวนี้ นาเสียดาย
แม่หลายไปนื้อยู่ไกลถึงญี่ปุ่น แต่ก็มักได้ยินข่าวความเลอฉล่อนของ
ประมุขแครัวน์ คิดไม่ถึงว่าบ้านเมืองที่ใหญ่เพียงนั้นจะล่มສลายจริงๆ!"

เสินเฉียวกล่าวว่า "ทางเหนือรวมเป็นหนึ่ง สำหรับชาวเมืองมีชื่อดีอยู่
รอสองผลแล้ว ขบวนฟอค้าที่มาทางแคนตาร์วันตกก็จะมากัน ไม่มีทางน้อยลง"

พ่อค้าแสดงสีหน้าขึ้มแย้มยิ้ม "จะว่าไปก็ใช่ เห็นนั้นก็ยอมรับคำมั่นคง
ของท่านแล้ว ข้ายังรออยู่ว่าสักวันจะหยวนจะสงบสุขอย่างแท้จริง จะได้

พากย์ร่ายและบูตรกลับไปดูบ้านเดิมสักหน่อย!"

เขาริบสีนีเวียເຄາໄວ້ພູດຄູກັນຍຸ່ນກີ່ຍັງໄມ້ໜ້າຍອຍາກ ແລະເຫັນ
ເປັນຄູ່ຫຼືທີ່ຢືນຍຸ່ດຳນັ້ນຂໍາງຕະໂດດໃນມີກ່າວຄຳຄຳລ້າຍກຳລັງຈ້ອນມອງນ້ຳຕາລີ້ນ
ຈຶ່ງນີ້ກີ່ເກົ່າກຳກຳກ່າວຂ່າຍຂອງຕະເອງເຂົ້າມາ ວິບ້ວຍໝໍພລາກຄ່າວ່າ "ແມ່ນວາງທ່ານນີ້
ເປັນກວ່າຮ່າຍຂອງທ່ານກະໜັງ ສ້າງວ່າເປັນຫວັງຄູ່ວ່ຽນເຖິງກັນ?"

ເສີ່ນເຈີ່ຍວກລ່າງ "ນີ້ຄືອນໜອງສາວໄມ່ແທ້"

ເຢືນອຸ້ນຕີອກລ່າວ "ກວດຍາ"

เส้นเชือก ...

พ่อค้า "..."

ເລື່ອນໄຈວາເດາວ່າທີ່ເຢືນຄູ່ຂອງຈິງໃຈກຳລ້າເຫັນນຶ່ງກົດປົກກະຕິພວກໃຈທີ່ຕ້ອງ
ແຕ່ງກາຍດ້ວຍເສື້ອຜ້າສົດວີ ແຕ່ເຫຼົາຄູ່ຕ່ອງໜັກນຸ່ມອາຈິນມີອາຈານກວາມປະໄຕຈຳ
ຕ້ອງກະຮະເລັມກວະໄໂປບາ ເສີ່ຍາທີ່ນີ້ ເນື້ອແພະໜ້າຍຕ້ອງຮູບຜ່ອມຄອກ* "ນີ້ຄູ່ອ
ນ້ອງສາວັນໍາ ນີ້ສັຍດີ້ອ້ວນຄູ່ບັງ ທ່ານອຍ່າໄດ້ຄົດສາ"

หากเข้าไม่ถูก้ายังพอทำเนา แต่การอธิบายเรื่องนี้ทำให้ฟอร์มจินตนาการได้ทันทีว่าพี่ชายน้องสาวไม่แท้รักกันไม่ได้ หนีตามกันมาพันลี้จึงพยายามหาช้าๆ ในเบ็ดเตล "น้ำเข้าใจข้าเข้าใจ!"

เสื่อนเนียวเวงซึ่งอยู่หัวมศรีษะ กล่าวในใจว่าท่านเข้าใจอะไรข้าล้วนไม่เข้าใจ
ทางด้านยุนชือก็รู้สึกน้ำตาลั่น "เออันนี้"

เมื่อได้ยินคำพูดของเยี่ยนคู่ซื้อ พ่อท้าก็กรีดร้อง震震ร่า รีบกล่าวว่า
“ท่านต้องการอะไร? ข้าสั่งปันนี้ให้ท่านได้!”

ເຢືນອ້ອກລ່າວ "ນໍາ ວຸ ແກະ..."

ເລື່ອນເນື້ອງກຳນົດໄວ້ຈະມີປະໂຫຍດອັນດີ

"ເຫັນນີ້ເກົ່ານີ້ອັນ" ເຢັນອູ້ອບອກ

* แพะนายหัวขออภัยถึงหลังจากเกิดปัญหาเรื่องคิดเห็นรีแก้ไข เพื่อบริการกันไม่ให้เกิดความเสียหาย
หัวหน้ามีภารกิจ

ฟอค้ามีพลาสติกล่า "ตกลงฯ เช่นนั้นเอามา กัว หรือแกะ?"

เย็นคูซือรีส์สินเชีย "ເກາ"

ฟอค้าตกละลึง "ຫາ?"

เย็นคูซือกລາວ "ບັນເການີ້ອັນ"

ແມ່ສື່ເສີ່ງເຈົ້າໄມ້ເຄີຍເກົ່າຂອງກັບເຮືອງວັກຫຍຸງ ແຕ່ຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຝຶດ
ເມື່ອຄູ່ມອງຄູ່ສາຍາດຄະລຸມເຄື່ອງພົກຄ້າອີກຄົງ ໄເໜ່າລາຍຈະຍັງໄມ້ຮູ້ວ່າພົກຄ້າ
ເຂົ້າໃຈອໍາໄວຝຶດໄປ

ເສີ່ງເສີ່ງວົບກລ່າວກັບພົກຄ້າ "ນາງເຖິງແຄ່ລ້ອເລີ່ນ ມີສູ່ບັນແກະຈະດີກວ່າ"

ເຍັນຄູ່ອ້າສຳວັກຄົງ "ໄມ້ ຈະເກາເບາ" ຫຼັກສັນຕາມພົກຄ້າຕອວາ "ໄດ້ຫົວໄມ້"

ຈາກກັບພົກຄ້າຮູ້ສຶກໄດ້ຮັ່ງສາຍຕາວັດອັນຜ່າວປົກັນຂອງຄນກາຍໄຕ້ໜ່າງ
ຝ້າປ່ອງ ຈຶ່ງວົບກລ່າວວ່າ "ໄດ້ໆ! ຢ່ອມໄດ້!"

ເສີ່ງເສີ່ງກຸມມັບ

ພົກຄ້ານີ້ມີ້ໄມ້ເລາຈຈິງฯ ພູດໄປທຳໄປ ໄມ່ນານີ້ຕາລັບັນອັນໜີ່ກົປ່າກູງ
ອຸປະກອດນ້າໜ່ອມື້ວິວິດ

ສົ່ງອ່າງໄຈກີບັນບື້ນຈາກນຳຕາລ ຈຶ່ງໄມ້ສາມາດແສດງເຄື່ອງໜ້າອອກມາ
ໄດ້ອ່າງໜັດເຈັນ ແຕ່ນຸ້າລົກທ່າທາງທີ່ແບກຄຸງໜ້ານາດຍາໄວ້ຂ້າງໜ້າອອກມັນນັ້ນ
ໄມ້ຕ່າງຈາກເສີ່ງເສີ່ງໄລຍ

ເສີ່ງເສີ່ງມີພລາສາກລ່າວ "ຕ່າງອາຊີພແມ່ອັນຕ່າງໝູນເບາ*" ດັ່ງວ່າ ແຕ່ດູຈາກ
ນີ້ມີອອກທ່ານ ອາກໄມ້ມີກາຟີກໜັກສີປົກທຳໄມ້ໄດ້ກະຮັງ!"

ພົກຄ້າຫົວເຮັດຢ່າງໝູ້ ສູກໝົມເຮັດຢືນກົບບານຍິ່ນນັກ "ກລ່າວໄດ້ດີ່າ!"

ເຍັນຄູ່ອ້າຮັບນີ້ຕາລບັນນາ ຕົ້ວໄວ້ຕໍ່ໜ້າວັດທັງກຽມ ເຊິ່ງເກົ່າໄປໃນປາກ
ກົດໜີ່ຕຳຈັນໄດ້ຍືນເສີຍຫົວຂາດຕັ້ງກຽມ ເຄີ່ງວິສີຍຕັ້ງແຈ້ບ່າ

ເສີ່ງເສີ່ງນິ້ງອື້ງ

ເພື່ອມໃຫ້ພົກຄ້າປະຫລາດໃຈແລະສິຈີເກີນໄປ ເບາຈຶ່ງໃຫ້ເຈັນແລ້ວຮັບ
ດີ່ງຄົນໄປ

ຂອງເຫຼື່ອຈົວທຳລາຍນີ້ ນີ້ໜ້າຍຄວາມວ່າທາງເහື່ອຈະຄູກຮັມເປັນໜີ່

* ຕ່າງອາຊີພແມ່ອັນຕ່າງໝູນເບາ ນໍາມາຍເຖິງຕ່າງອາຊີພຍ່ອມມີຄວາມຮູ້ແຕກຕ່າງກັນ

ราชวงศ์เรียนกับทูเจี้ยมต้องไม่ยอมมองดูราชวงศ์ใจด้ังตนเป็นใหญ่แน่นอน คงหาวิธีการลงมือต่อоворือเหวินยง เพราะตอนนี้ขอให้วินอวินผู้เป็นองค์ชาย รักษาอย่างมองไม่ออกถึงบุคลิกของเข้าด้วยประดาดงามเรื่องเดียว ถ้าหากว่าเหวินยง สวรรค์ แค่วันโจร็จะเหมือนฝูงมังกรไร้ศีย์ เศษทรายกระฉัดกระเจา

ตามการคาดเดาเช่นนี้ เยี่ยนจูซือต้องช่วยโอกาสปรากฏตัวที่นางอัน อุณหึ่งพระภรรยาอว่าเหวินยงก่อน เพื่อให้คนทั้งหมดเห็นว่าเขายังไม่ตาย

เยี่ยนจูซือที่กลับมาได้อย่างปลอดภัยทั้งที่เผชิญกับการล้อมโขมตี ของห้ายอดมีมือแห่งยุค นับจากนี้เรื่องเสียงต้องสูญเสียขั้นอีกขั้นเป็นแน่ไม่ว่าซือเสียง ประเภทนี้จะตีหรือไม่ สุดท้ายทุกคนที่คิดจะปะสไชนูก็กลับถูกของมีค่าด้านข้าง* คงมีกล้าลงมือต่อоворือเหวินยงโดยง่าย

แต่ปัญหาอยู่ที่เยี่ยนจูซือในตอนนี้แม้แต่ไม่ตาย แต่ก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส ซ่องใจจิตมารยังอยู่ สิ่งที่ลำบากยิ่งกว่าคือมีเพียงนิสัยเปลี่ยนแปลง แตกแยก เป็นหลายนิสัย บางนิสัยยังนินทาร่างเดิม นี้หากนำไปเบิดเผยแพร่คนทั่วไป ก็คง จะบลั่นแล้ว อยู่ต่อหน้าคนตลาดก็พยายามพิชิตได้ง่ายดายยิ่งนัก ยิ่งไม่ต้องกล่าวถึง คนกร้านโลกอย่างตัวเยี่ยนจูนและตัวนเหวินยง ต้องหยังเงิงจนมอง ความผิดปกติออกแน่นอน

ขณะเดินเขียวกำลังขบคิด เยี่ยนจูซือก็เหけばข่องน้ำตาลบัน Hammond เล็ก กำลังเริ่มกินสุน 'ต้นขา'

เมื่อมองเห็นสภาพนี้ ผู้ใดจะเชื่อว่าคนผู้นี้คือเยี่ยนจูซือ หากเข้าแสดงออก เช่นนี้ต่อหน้าพากตัวนเหวินยงอาจถูกคนตีจนไม่เหลือแม้แต่ซากแล้ว

เงินเขียวอดถอนหายใจได้ จูงคนเข้าโรงเตี๊ยมแห่งหนึ่ง หลังนั่งลง ก็ซึ้กถาม "เมื่อคืนท่านเองก็ได้อินสิ่งที่คนผู้นั้นกล่าวแล้ว คงมีความคิดอะไรบ้าง แล้วใช่หรือไม่"

เยี่ยนจูซือเลิกหมายผ้าไปร่องขึ้น กัดน้ำตาลบันที่เหลือเข้าไปในปาก ทั้งหมด สองแก้มขยับไปมายามขบเคี้ยว มองดูเงินเขียวโดยไม่แสดงสีหน้า

เงินเขียวควบคุมตัวเองเป็นเลิศ แต่เห็นแล้วก็อดไม่ได้ที่จะมุ่งปาก

* จะปะสไชนูก็กลับถูกของมีค่าด้านข้าง เป็นสำนวน อุปมาว่าอย่างใจไม่เคยแล้ว แต่ก็กลับไปครอบถูก คนตีรักษา

กระทรวงศึกษาธิการน้อย "ตอนนี้แม่ท่านเป็นนิสัยของเตี่ยหลิง แต่คงพังคำพูดของข้า
เข้าใจกระหวัง"

เยียนคุชือส่งเสียงคึม

เสินเฉียวกล่าวตอบ "เห็นนั้นท่านมีแผนการอะไร ให้ข้าพาท่านกลับ
ชางอันชาติชีวะของท่านโดยตรงหรือไม่"

เยียนคุชือกล่าว "ไม่" เขากลับไม่อยากกล่าวคำถึงขั้นหมวดคำว่าเล็กน้อย
แต่ฝ่ายนีปคู่รุ่นนี้จึงกล่าวว่า "สง่าวนให้พากษา"

เสินเฉียวพยักหน้า "ก็ได้ ขอเป็นเหยี่ยนเหมยได้ข้าวแล้วมาร่วมตัวกับ
ท่าน พากษาค่ายปรึกษาแผนการ อิทธิพลในแคร์นี้ของนิเกียร์ชวนเบี้ย
มีไม่น้อย ขอเข้าเเคร์นี้แล้วคงหาคนของนิเกียร์ชวนและเจี้ยพบกระหวัง เห็นนี้ควร
สง่าวนอย่างไร"

"จำไม่ได้แล้ว"

ความหมายภายในได้คำพูด คือตอนนี้ 'เตี่ยหลิง' หาจำได้ไม่

เสินเฉียวอยากรอนหายใจ "ซึ่งเรื่อง เรื่องนี้ยังเป็นแผนการระยะยาว
ขอพากษาราถึงเปลี่ยนใจว่ากันก็ไม่สาย"

ขณะนั้นกลุ่มชาวกิยานหารือเข้ามา วัตถุติบูของที่นี่มากกว่าต่ำบลเล็กๆ
ที่พากษาอยู่ก่อนหน้าเสียอีก และสิ่งที่สั่งก้มไฟเพียงน้ำเงินเนื้อเกราะหรือแบงปาย
อิกต่อไป แม้คดูหน้ามากเยือน แต่ในชามยังมองเห็นเงาของหน่อไม้ได้

ที่นี่ตั้งอยู่ใกล้สถานเมือง พากษาบ้านใกล้หน้าต่าง มองลงไปกลางรั้นสอง
ได้พอดี คนที่ค้ายาเล็กๆ น้อยๆ อยู่ด้านล่างค่อนข้างมาก เสียงตะกันและ
เสียงต่อรากาดังขึ้นไม่ขาดทู ชั้นล่างของพากษาเมืองผู้คนหนึ่งกำลังเดินระบำ
แสดงกิจกรรมอยู่พอตี ในเมื่อนักแสดงกอดฟูกันจนหมาป่าหนาใหญ่ตัวมหึ่ง
เคียงคู่กับการตีลังกาหรือกระโดดของเขา ฟูกันจนหมาป่าที่จุ่มน้ำจะลาก
เป็นร่องรอยอันพลิ้วไหวอยู่บนพื้น ทว่ามองดูอย่างละเอียดกลับเลียนแบบ
ตัวอักษรในตำราหลังถึงจีวิวของหวังโยวจิวนแห่งตงจิ้น

การแสดงนี้เปลกเมื่อน่าสนใจ ไม่นานก็ตึงคุดคนไม่น้อยมาร่วมตัวกัน
มุ่งคุณห้องถินไม่แน่ใจจะรู้หนังสือไปจนถึงเข้าใจในอหาที่เข้าเมืองทุกคน แต่

ท่วงท่าของภูมิพกปราดเปรียวงดงาม ทุกท่วงท่าจึงได้รับเสียงให้ร้องมากมาย

เส้นเสี่ยวนี้เป็นอุดมคงคุณอย่างตั้งใจ เดิมภาคดมของตามอย่างใจลอด แอบหนึ่งเท่านั้น แต่จิตใจกลับหวั่นไหวขณะมองเห็นลายมือเหล่านั้นที่ลากทึบไว้บนพื้นของผูกันขันหมายปาน พลันมีความรู้สึกเข้าใจอย่างกระฉับกระชูงเจ็บผ่านเรื่องอื่น

วิทยาลัยที่ของคนผู้นี้ไม่อาจนับเป็นวาระหนึ่งได้ เป็นเพียงกระบวนการท่า เพลงเท้าพื้นบ้านอันขยาย García แต่ขยายเหลือความสามารถยิ่งนัก ทำการเต้นระบำ แต่เดนตะวันตกผสมผสานกับเพลงเท้า ทั้งเหมือนกำลังเต้นระบำและเหมือน กำลังแสดงกายกรรม ระหว่างนั้นยังเจิดจรัสเขียนอักษรไว้อีก คนรอบข้าง มองดูอย่างรู้สึกแปลกใหม่ สำนึกรักใคร่ไม่เงินแม้อย่างมากให้ไม่เกิดหรือญี่ปุ่นสำหรับ ก็เพียงพอให้วินิพกผู้นี้กินได้มีทั้งร่วนและ

แต่คนผู้นี้หากได้ทำตามคำบอกใจลากๆ เพราะคนอื่นเพียงแค่ชมดู ความสนุกมี แม่ตาราหลั่นถึงจีชีวีที่ให้ผูกันขันหมายปานให้เป็นบันพัน ขุนระจะออกมากไม่ดีนัก อุยที่จงหยวนคงถูกผู้เชี่ยวชาญนำไปสู่คนเสียงใส ทันที ท่าทุกเส้นสายของเขาก็จังตั้งใจ สืมเลื่อนตัวตน จมอยู่ท่ามกลาง การเต้นระบำของตนเองไปแล้ว สอดตามองพื้นทุกช่วงขณะ น้ำหนักในการ จราจรผูกันพอดี มีสีข้อมีไปที่แม่แต่น้อย

วิถียุทธลีดับอย่างยิ่ง มุ่งเน้นพรสวรรค์ มุ่งเน้นความพากเพียรเรื่อยนี้ ซึ่งมุ่งเน้นความเข้าใจบางครั้งฝึกหัดพยายามปีกไม่ก้าวหน้า ครั้นได้รับมาโดยบังเอิญ ก็กระฉับเจ็บปวด ใจหายใจหาย ให้ทันที

และตอนนี้ที่สิ่นเดียวกันมองดูทุกท่วงท่าของภูมิพกผู้นี้ ในหัวสมองกลับ ประทับตราพนั้นขึ้นมา

ในภาพ ภูมิพกผู้นี้เปลี่ยนเป็นตัวเสินเฉียวเอง ในมือมีใบผู้กัน ขันหมายปาน แต่เป็นกระบลีเมห์หนึ่ง

คุณงามความดีเหมือนน้ำ น้ำมีคุณประไบชน์ต่อสรุปสิ่ง อุยตี๊ชั้น ขันเป็นที่รังเกียจของผองคน เป็นเหตุให้เข้าใจลึกเดา

คลื่นมหาวนพ แท่งหินงูผา ล้วนคล้ายมหานครค่า ปะปนความโกลาภิ

เข้าร่วมร่วมกิจกรรมบูรณาการนักเรียนในห้องเรียน ให้เกิดความตื่นเต้น สนับสนุน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ แต่สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือความตื่นเต้นของ เกมส์ที่ต้องใช้ความคิดและกลยุทธ์ในการตัดสินใจ

นอกจากนี้ ผู้สอนได้เตรียมเครื่องมือและวัสดุที่จำเป็น เช่น กระดาษแข็ง ปากกา ลูกอม ขนม ฯลฯ ให้กับนักเรียน พร้อมกับแนะนำรายละเอียดของกิจกรรม เช่น วิธีการเล่น จุดเด่น จุดเสียด้วย ฯลฯ ผู้สอนยังได้ให้คำแนะนำและอธิบายรายละเอียดของกิจกรรมอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดี

ผู้สอนได้เชิญชวนนักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นเด็กชายหรือเด็กหญิง ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านใด ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านใด ก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

ผู้สอนได้เตรียมเครื่องมือและวัสดุที่จำเป็น เช่น กระดาษแข็ง ปากกา ลูกอม ขนม ฯลฯ ให้กับนักเรียน พร้อมกับแนะนำรายละเอียดของกิจกรรม เช่น วิธีการเล่น จุดเด่น จุดเสียด้วย ฯลฯ ผู้สอนยังได้ให้คำแนะนำและอธิบายรายละเอียดของกิจกรรมอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดี

ผู้สอนได้เชิญชวนนักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นเด็กชายหรือเด็กหญิง ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านใด ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านใด ก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

ผู้สอนได้เตรียมเครื่องมือและวัสดุที่จำเป็น เช่น กระดาษแข็ง ปากกา ลูกอม ขนม ฯลฯ ให้กับนักเรียน พร้อมกับแนะนำรายละเอียดของกิจกรรม เช่น วิธีการเล่น จุดเด่น จุดเสียด้วย ฯลฯ ผู้สอนยังได้ให้คำแนะนำและอธิบายรายละเอียดของกิจกรรมอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดี

ผู้สอนได้เตรียมเครื่องมือและวัสดุที่จำเป็น เช่น กระดาษแข็ง ปากกา ลูกอม ขนม ฯลฯ ให้กับนักเรียน พร้อมกับแนะนำรายละเอียดของกิจกรรม เช่น วิธีการเล่น จุดเด่น จุดเสียด้วย ฯลฯ ผู้สอนยังได้ให้คำแนะนำและอธิบายรายละเอียดของกิจกรรมอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดี

ທວ່າສະວົບສິ່ງໃນໄຕ້ຫລັກ ແມ່ຕ່າງໄມ້ມີເໝືອນ ແຕ່ກົມື້ຈຸດທີ່ຄໍລ້າຍຄົງກັນ
ເມື່ອຄູ່ຂະນະເບາມອີງເຫັນຄູ່ນັ້ນວາດຝູກັນໄປພລາງເຕັ້ນຮະບຳໄປພລາງ ແມ່
ຝ່າຍຕຽນຂໍ້ມູນອູ້ນໃນເມືອງອັນຄຶກຄັກແລະກໍາລັງທຳມະນຸດ ກລັບຕັ້ງອກຕັ້ງໃຈມອູ້ນໃນ
ເງົາມີໄດ້ຄົດວ່າຕົນເອງກະທຳ ມີອ່າຍເຫັນຢ່າງໆ ຈົດຈ່ອສມາເຫື້໌ໜົດທີ່ການເຕັ້ນຮະບຳ
ຂອງແດນຕະວັນຕາອັນອີສະວ່າກ້າວຫາຫາຍຸ ແຕ່ກາງວາດຝູກັນເຖິງເປັນງານທີ່ປະນິດ
ອໝາງໝັ້ນ ທັ້ງສອງຜສມຜສານ ມີຄວາມລັດຕົວອໝາງປະລາດຂອງຫລັກເຂົ້າງອ່ອນ
ຄວບຄຸ້ ດັນຮອບຂໍ້າງອາຈູ້ສັກເປີຍທ່າທາງຂອງເຂົ້າມອີງຍິ່ງ ແຕ່ເສື່ອເໝີວ
ກລັບພລັນກະຈາງແຈ້ງໃນເວົ້ວອື່ນ ເຂົ້າໃຈເພັນກະບົບໃໝ່ເຂົ້າມື້ຈຸດໜົ້ນຈາກ
ໃນນັ້ນ

ຍາມນີ້ຈ້າງມີອັນກະປົລ ປະກາຍກະບົປ່າແຫ່ງນານ ໃປ່ໄມ້ຄູ່ຫາກວ່າງໂຮຍ
ໜົດສິ້ນ ສະວົບສິ່ງເໝີວເນາ ທວ່າໜີ່ຄົນໜີ່ກະບົປ່າກວາດຂວາງທຳລ້າຍລ້າງ
ບາງຄົ້ງລົມມຸດູ້ໄປມີຜລິແປຣເປັນໝາດຜົນ ອ່ອນໃນໄວ້ສູປປາງຄົ້ງກລັບເຂົ້າງແກ່ຈ່າ
ກວ່າວັນກະບົບ* ທີ່ວັດເວົ້ວວຸນແຮງ

ສຸຮີຍາສັ່ນຕົ້ງໆຈຸນຮົມເຫັນຕົກະຈ່າງທ້າ ລ້ວນອູ້ງປາຍໃນ
ວາຍສາກຫວີດທີ່ວາ ໜ້າມ້າເມັນຕີເຍືນເຍື່ນ ແຜນເຮັ້ນໄມ້ທຳຮ້າຍ
ກຸພາວາກີ່ເໜັງເຫຼືອດ ແມ່ນ້າເຈີຍຢັ້ນໄໝລເຫຼື່ວ ກ່ອເກີດພລັງ
ແສ່ງແທ່ງເທັພສາດສອງ ເຊິ່ງວຸບເດີວາວັບ ຮ້າງພລິວ້າໄວຕັ້ງຕະຮ່າງ
ຈາກກະບົບເຮັ້ນ ດີດໃປບັນແຕ່ໄວ້ປຶກ

ໃຈອູ້ນໃນກະບົປ່າ ກະບົປ່າອູ້ນໃນຄົນ ລົມເລື່ອນທຸກສິ່ງ ອູ້ແຈ້ງແຈ່ນຫຼືດ
ໄມ້ແໜ່ງໃດຍ່ອບາວກັບຮູ້ໃຫ້ປ່າງກະບົປ່າ ເນື່ອປ່າງກະບົປ່າຮູ້ໃໝ່
ບປຣດາໄມ້ແໜ່ງຕ່າງລົມລົງ ດີນໂຄລນທີ່ແໜ່ງເຍືນແລະເງິ່ນແກ່ງບນພື້ນແຕ່ດິມປາກງູ້
ປ່າງກະບົປ່າຫລາຍສາຍ ບັງລຶກບັ້າງຕື່ນ ບັງຍາວບັ້ງສັນບາງຄົ້ງໄປມີຈຳນວນໜີ່
ຖຸກປ່າງກະບົປ່າຕ່າງໜຸດອອກຈາກກິ່ງ ແຕ່ກລັບມືໄດ້ຕັກພື້ນ ຢາຍລ້ອມວັນເວີຍນ
ຮອບປ່າງກະບົປ່າ

ທັນໄດ້ນັ້ນປ່າຍກະບົປ່າສິ່ນໄໝ່ເຫຼື່ວ ໃປ່ໄມ້ແໜ່ງຄໍລ້າຍກັບໆຍັບຕາມເລີກນັ້ນຍ

*ອາຊຸຂອງພວະນິຫວີ້ຫົ້ວເພື່ອນ້າໃນນິກາຍນາຍານ ວິສັກຂະແນນເປັນແທ່ງ ຂະດັບປະມານຝາມຝົມປ່າຍສອງຕ້ານ
ມີຫລາຍງູ່ແບບ ເຊັ່ນ ມີປາຍເຕີວັນ ປ່າຍແອກ ຮ້ອຄທາ

จากนั้นต่างฟังไปเป็นห้องหน้าอย่างเร็ว แล้วปักเข้าที่ลำต้นของต้นไม้ทั้งหมดที่ห่างออกไปสามชั้น ไม่เผยแพร่องคากมาสักกันดี ไม่หลงเหลือแม้แต่น้อย

ยอดผีมือใช้พลังปราณจดจ่อเพื่อทำร้ายคนนั้นหากได้เปลกประหลาดไม่ท่วงให้กระซิบคุณนำไปกลับเป็นสภาพที่สูงขึ้นอีกหนึ่งขั้น

กระป๊ปสุริรวมโศกสงเสียงดังวึงๆ คล้ายหวนไหตามจิตใจของเจ้าของแห่งรัตนความรู้สึกเบื้องต้นของแผ่นดิน เสียงวายอุสานี้ชัดโถม ประกายกระป๊หาน้ำได้สะท้อนแสงเยงดวงดาวไม่ เพียงเคลือบอยู่หนึ่งชั้นบางๆ บนตัวกระป๊เมื่อเทียบกับก้อนหินหากลับอ่อนโยนยิ่งกว่า ประกายกระป๊นี้สามารถเคลื่อนไหวตามปوارณาของเส้นเรียวได้ ประดิษฐ์ตอนเริ่นเปรอะเดี่ยวปาก្យุรุ่งโรจน์ดับสูญไปกับเขา

หลังจบเพลงกระป๊หุดหนึ่ง เส้นเรียวกิริรักษะป๊นนึง ระบาดลมหายใจเยือกหนึ่งออกมาช้าๆ ความรู้สึกสั่นไหวของหัวใจยังไม่สงบ หน้าอกกลับเลือดลมพลุ่งพล่าน แทบจะอาเจียน

เข้าเข้าใจยังนักว่านี่เป็นเพรา "ใจกระป๊" ของตนเองยังไม่มั่นคง กำลังภายในกับกระบวนการท่าภายนอกไม่ประสาน ฉะนั้นจึงเป็นเหตุให้ปราณกระป๊แวงกัด

การต่อสู้ของเขากับคุณเหยียกราวก่อน แม้ใช้สภาพใจกระป๊ทำให้คุณเหยียดตื้นตระหนกหวาดกลัว แต่นั่นก็ประหนึ่งดาวตกกรีดผ่านขอบฟ้า ปาก្យุเพียงแค่เดียว บางทีอาจปังเควญมองเห็น แต่มิอาจไข่่วคัวไว้ในมือ ยาวนาน กระทั้งตอนนี้จึงนับว่าเป็นแสงพบมรรคฯ

สิ่งที่ผู้เรียนนุ่ทธ์แสร้งหาชื่อว่าต้มมีเพียงความก้าวหน้าไม่ขาดด้วย สูงขึ้นอีกขั้น ฉะนั้นผู้ต้าหวานแห่งหมู่บ้านมียอดผีมือ ยอดผีมือหัวร่วงปืนปะยืนนี้ไปสืบท่อให้ทะลุแหล่งการเรียนรู้ไร้ขอบเขต แล้วในวิถีนุ่ทธ์จะมีขอบเขต มรรคกระป๊สี่สภาพ ปราณกระป๊ จิตกระป๊ ใจกระป๊ วิญญาณกระป๊ สำหรับคนมากมาย แล้ว วิญญาณกระป๊ มีเพียงในตานาน นอกจากกันเจียงและไม่เหลืออยู่ในนุ่ดจันกัวที่ให้ร่างส่วนภายนอก ให้ชีวิตสำคัญส่วนภัยวิญญาณกระป๊แล้ว นับแต่โบราณจนบัดนี้แทบไม่มีผู้ใดสามารถบรรลุถึงสภาพนี้ได้

คนเหล่านี้ล้วนลับไปแล้ว สุดท้ายเราหงึงกับปีนี้เพื่อเกือกกล้ายเป็นประวัติศาสตร์

ส่วนเส้นเมืองลับปั้งมีชีวิตอยู่ในตอนนี้

ເລື່ອນເຊີຍວ່າກວດປົງຢູ່ນອຸ່ນທີ່ເດີມ ຄ່ອຍໆ ປຽບລົມຫາຍໃຈຂັ້ນສັບສົນ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ໄລ່ສປາຍຄ່ອຍໆ ສລາຍໄປ ເບາພລັນນີ້ກ່ອງທ່ານແຈ່ນກາວເຮືອງໜີ້ຈິ້ນນາໄດ້
ຢູ່ນຄູ່ອົງການເບາລືມໄວ້ໃນໂຈງເຕີມ

เส้นเรียบร้อยในใจว่าແย়แล้ว รีบพากลับไปหันที

ເຄີຍນຸ້ອຫວານໄມ້ມີເງິນແມ່ແຕ່ອີເປະເຕີຢ່າງເໝາຍ້ງໜີມາອົກ ອາກລູກຈ້າງເຫັນໄປທວງເງິນຄ່າອາຫາດ ຊຶ່ງແມ່ຕອນນີ້ເປັນນິສໍຍ 'ຕື່ອໜໍລິ' ທີ່ມີມີປີບໍລິກໍາດຳລັບປະກາດ ກີ່ຍາກທີ່ຈະຈິນຕາກາຮວ່າຝ່າຍຕຽບຮູ້ມົມຈະທຳໄວ້ອອະໄວອາກາມ

เมื่อคิดถึงตรงนี้ เส้นเนื้อร่างเริ่มความเร็วขึ้นหลาຍส่วน พริบตาเก็บลับไป
ถึงโรงเตีມยมหนึ่น

ดังคดี บริษัทไกสันน้ำต่างหันสอง ด้านข้างที่นั่งของพวกรถเข้าน้ำกำลังรายล้อมไปด้วยคนเจิดแปดคน ในนั้นมีเข้าแก่กับลูกจ้างโรงเตี๊ยม และมีเบิกคนอื่นๆ ด้วย

ເຢືນຄູ່ອອກປະກາຍໃດກາຈັບປັ້ງຂອງກາລຸມຄນເງິນໄມ້ຢັບເຮັດວຽກຄົລິນໄທ
ໃບໜ້າກາຍໃຫ້ໜ້າກຳໄປ່ງ່າເຫັນສີ້ນ້າໄມ້ຮັດ ມອງຜ່ານໆ ແມ່ນອນມາວດົກວິວ
ໜ່າຍໍາຕາ ມີກໍລ້າຂໍຢັບໜ້າກຳຕໍ່າຫັນ

ເລື່ອນໄສຢວິປີບໍ່ເປົ້າໄປ "ອົກອະກົມຈິງຈານ ເນື່ອຄວຸງໜ້າມີຄູວະຈາກໄປພຶ່ຍງໜ້າຄວາວ
ທັງໝາດເທົ່າໄວ ພ້າຈ່າຍເອງ!"

ເລັກເກີບເປັນຫວາຍັນ ເມື່ອເຫັນເສີ່ນເຂົ້າວິກີ້ມໍອນມອງເຫັນດາວແກ່ຄວາມ
ໜ່ວຍເຫຼືອ ປັນໜັກລ່າວ “ຄຸນຫຍາທ່ານນີ້ ນີ້ພາກເກີບເປັນກິຈກາລຶກ” ໂດຍທີ່
ອຸໝ່ຕຳງບ້ານຕາງເມືອງກີໄປແກ່ນມາໃໝ່ຍາກອຸໝ່ແລ້ວ ໃນອຍກາຫາເຮືອອະໄໄລແລ້ວ
ຈີງໆ ແຕ່ແມ່ນານັ້ນຍ່າຍທ່ານນີ້ມີພົກເຈີນ ມີຄຽງແນະທ່ານຍັງມີໄດ້ກັບປາມາ ຊັ້ນອະນຸ
ຄົດວ່າຕານອອງຄົງຄວາໂທຄວາມເສີຍແລ້ວ ພອຄົດເຈີນໄຄຣະໄປຢູ່ວ່າແມ່ນານັ້ນຍ່າຍ

ท่านนี้กับบั้งเกียจครัวนี้ไม่ยอมไป พากເກາເຕືອນ ນະ...ນາງກີ..."

ເສື່ອເຊີຍມອງເຫັນເສົາມາທີ່ແຕກອອກຫົ່ວໜັດກັບພະເກີຍປີ່ທີ່ເສີຍບໍ່ເຫັນໄວ້ຕີ່ເຂົ້າ
ຄວິ່ງໜີ່ນີ້ດາມທີ່ເກົ່າເກົ່າ ກົກຮະຫຸກມຸມປາກ

ເມື່ອເຫັນເຫຼຸດກາຣມນີ້ ເນາກີ່ມູດມີໂອກບອກໄມ່ມູກຂອອກຍັ້ງໆ ຈ້າຍຄາອານາຫວາ
ແລະຄ່າເສີຍຫາຍຂອງໝາມກັບພະເກີຍ ແລ້ວຈຶ່ງລາກເຢືນຄູ້ອ້ອງຈາກໄປ

"ທ່ານ...ຢັ້ງເປັນເຫັນເສີຍຫລິງກະຈົວງົງ ເສື່ອເຊີຍວານາ"

ເຢືນຄູ້ອ້ອງລາວ "ອື່ນ"

ເສື່ອເຊີຍກະແຄມບາງ ໜີ້ເສີຍ "ຂອອກຍັ້ງ ຂ້າມອງເຫັນຄນິ້ນນັ້ນກຳລັງ
ເຕັ້ນຮັບປໍາ ຈຶ່ງນີ້ເຊື່ອງບາງອໝາງໄດ້ຂ້າວໜະ"

ເພາພາເຢືນຄູ້ອ້ອງມາຄື່ງຮັນລ່າງ ດັນຜູ້ນັ້ນຍັ້ງເຕັ້ນຮັບປໍາຍຸ່ງ ໝົມຄາກສໜາງ
ສຸດຂັ້ວແຕ່ເຊື່ອກລັບທ່ວມສີຈະ ເສີນໄດ້ຫັດວ່າສີຢ່າງໄປມີນ້ອຍ

ນໍາເສີຍຕາຍໃນອ່າງທອນເໜື້ອງເປົ້ອງໜ້າຂອງເຂົາມໍ່ເຮື່ອງສຳວັດໄມ້ກໍ່ເຮື່ອງ
ແບກທີ່ມູນຄູ້ກໍ່ອ່າຍໆ ນ້ອຍລັງ

ເສື່ອເຊີຍນັບເຮື່ອງສຳວັດເກີບຄວິ່ງຈາກໃນອາເສື້ອ ວ່າງໄວ້ໃນອ່າງທອນເໜື້ອງ
ໃບນັ້ນ ດັນຜູ້ນັ້ນອ້າປາກກວ້າງ ດັລ່ວງຂອບຄຸນຫັ້ງໆ ເສື່ອເຊີວພັກໜ້າໃຫ້ເຂົາ
ເລັກນ້ອຍ ແລ້ວຈຶ່ງຈາກມາຫວັນເມື່ອຍຸ້ນຄູ້ອ້ອງ

ເດີນໄດ້ໄມ້ກໍ່ກໍາວາ ເຢືນຄູ້ອ້ອງກີ່ພລັນກລ່າວີ້ນ້ວ່າ "ໃໝ່ມາກີໄປແລ້ວ"

ເສື່ອເຊີຍຍື່ມພລາງກລ່າວ "ມີຄາດຫວັງກລັບສມ໌ທວງ ເນາຫຼວຍໃຫ້ໜ້າເຫັນໄຈ
ໃຈກະບັນຍັດ ຂ້າກັບປຸ້ກໍາວ່າໃຫ້ນ້ອຍໄປດ້າຍຫຼັ້າ ເພີ່ຍາດຕ່ອນນີ້ໃນດ້າພວກເຮົາເອັກກີ່ມີ
ເລີນໄມ້ມາກ ໄດ້ແຕ່ທຸມເທັມດີໃຈແລ້ວ"

ເຢືນຄູ້ອ້ອງຈຶ່ງໄກ່ລາວຄໍາອີກ

ຄຳພຸດຂອງເຂົານ້ອຍກວ່າປົກຕິເສີຍອີກ ເສື່ອເຊີຍຄິດໃນໃຈວ່າເມື່ອຄູ້ຕົນເອງ
ທີ່ເຂົາໄປທຳໃຫ້ອັກຝ່າຍບັງກິດຄວາມໄມ່ພອງໃຈໃໝ່ຫຼືອໍາໄມ່ ຢື່ອຢ່າງໄວ້ 'ເຫັນຫລິງ' ກັບ
ເຢືນຄູ້ອ້ອງກີ່ຍັງຕ່າງກັນຄູ່ບັງ ຈຶ່ງຍື່ມພລາງຂອງກີ່ "ຍັງໂກຮອຍໆຫຼືອ ເລີກໂກຮ
ໄດ້ແລ້ວ ຂ້າຜົດໄປແລ້ວ ຂ້າໄມ່ຄວາມທັ້ງທ່ານ ໃນຕອນນີ້ມີວິທີຈົມອຸ່ກັບກາຮ
ທຳຄວາມເຫັນໄຈ ແທບຈະລ່າຍເພັງກະບັນຍັດ ອັນອົມກາທັນທີໃຫ້ໄດ້ ອະນັ້ນ
ຈຶ່ງຜອເວອ ທ່ານອຍກາໄດ້ຂອງກິນຂອງເລື່ອກະໄວ້ ຂ້າຈະປັ້ງໝາໄທໃຫ້ທ່ານກີ່ແລ້ກັນ"

ເຢືນຄູ້ອົງນິ່ງເຈີບຄູ່ຫຸ່ນິ່ງກ່ອນກລ່າວ "ນໍ້າຕາລັບັນ"

ເສີນເນື້ອວ "..."

ເນື້ອຳພາຍຕຽນຂໍ້ມູນບອກວ່າຕ້ອງການນໍ້າຕາລັບັນ ເສີນເຮົາວົກເສີກນ້ອຍ
ແຕ່ໜ່ວມທີ່ຕົນເອງຊຸດກີບຕ້ອງກະໂດດໂອງ ໃນມື່ອຮັບປາກແລ້ວຈະໄມ້ທຳມາສັນຍາ
ໄດ້ອ່າຍ່າງໄວ ເງົາຈໍາຕ້ອງພາເຢືນຄູ້ອົງໄປທີ່ແຜນນໍ້າຕາລັບັນນັ້ນອີກ ພົກຄ້າຍັງຈໍາ
ພວກເຂົາໄດ້ກີ້ມອຍ່າງປະຫລາດພລາກກລ່າວ "ທີ່ສອງທ່ານກລັບມາອີກແລ້ວ
ຄະຕ້ອງກາວົ້ອນໍ້າຕາລັບັນອີກ?"

ເສີນເນື້ອວກລ່າວອ່າງເກົ່າເບີນ "ໃຕ້ ຕ້ອງກາຈຶກໜຶ່ງອັນ"

ເຢືນຄູ້ອົງອົກລ່າວ "ສອງອັນ"

"..." ເສີນເນື້ອວຍອມຕາມໃຈ "ເຖິງນັ້ນກີ່ສອງອັນແລ້ວກັນ"

ມີສູກຄ້າມາຫາເຖິງທີ່ໄໝແລຍະຈະມີຄົນປົກລົງ ພົກຄ້າແມ່ນມີມອຍ່າງເປົກບານ
ທ່າທາງວ່ອງໄວ ນໍ້າຕາລັບັນສອງອັນບັນເສົງຈັກທັນທີ

ເຢືນຄູ້ອົງອື່ອຂ້າງລະອັນ ກັດເສີຍດັ່ງກ່ຽບ ເສີນເນື້ອວັດ້ອນແສຮ່ງໄມ້ໄດ້ຍືນ
ພາເໜ້າປັບແນມທີ່ໂຮງເຕີ່ມ

ເນື້ອໄດ້ຫ່ອງ ດົນໜຶ່ງນອນເຕີ່ງ ດົນໜຶ່ງນັ້ນສມາຮີ ຕອນນີ້ວ່າຢູ່ທີ່ເສີນເນື້ອວ
ຄ່ອຍໆ ພື້ນຸ່ງ ຂະນັ້ນເວລາງ່າກີຈີ່ໃຫ້ການນັ້ນສມາຮີມາແທນການຮອນໜີບ
ເນື່ອງເພຣະການນັ້ນສມາຮີມີເພີ່ມສາມາຮັດຝຶກຢູ່ທີ່ໃນຂະນະເດືອກັນກີ່ເປັນການ
ພັກຜ່ອນອ່າງໜຶ່ງ

ເສີນເນື້ອວກລ່າວກັບເຢືນຄູ້ອົງ "ໃນມື່ອຜ້າໄໝສາມາຮັດຫຼຸມແຮມຫ່ອງໂທ
ຈົດມາຮ່າງທີ່ດີຕອນນີ້ທ່ານ..."

ກລ່າວໄດ້ຄວິ່ງໜຶ່ງ ເຫັກກລ່າວຕ້ອໄປແປ່ງໄດ້ແລ້ວ

ເນື່ອງເພຣະເຢືນຄູ້ອົງທີ່ຖືກດ່ວຍມາກຳພໍາໄປປ່ອງທີ່ກິນນໍ້າຕາລັບັນອັນແຮກ
ໜ່ວຍແລ້ວ ກຳລັງເລີ້ງ 'ສີວະະ' ບອນນໍ້າຕາລັບັນອີກອັນພລາກຄ່ອຍໆ ເລີ່ມ ເລີ່ມຈຸນ
'ນໍ້າຕາລັບັນເສີນເນື້ອວ' ແກ່ວວາໄປທັງສີວະະ

ເສີນເນື້ອວກລ່າວ "...ທ່ານກຳລັງທຳອະໄຮ"

ເຢືນຄູ້ອົງອົກລ່າວອ່າງໄໝໄໝເຕີ່ງສາ "ອົມເລີກນ້ອຍ ອັນນີ້ຕ້ອງຄ່ອຍໆ ກິນ"

ເສີນເນື້ອວມີອາຈ້າກ້າມໄມ້ໄໝເຫັນເລີ່ມໄດ້ແຕ່ລູ່ອຸດູ່ຄວາມແປລາກປະຫລາດ

เป็นพิเศษเช่นนี้ เนื่อง เพราะผู้อื่นกำลังกินน้ำตาลปั้น กล่าวเห็นน้ำกลับเป็นการคิดมากอย่างเห็นได้ชัด

เข้าได้แต่เลือกไม่เห็นเป็นเรื่องง่าย กล่าวคำพูดที่ยังไม่จบเมื่อครู่ก่อนจะ "จะหยวนไม่เหมือนเดนตะวันตก พอกเข้าแคร์วันใจ ซึ่งเรื่องร้อยของพวกเรา ก็จะเปิดเผย บัดนี้มีผ้าห่มอยู่ในเมือง การซ้อมแทบท่องเท่านจะเป็นจริงได้ ในไม่ช้า หากมีเวลาส่วนมิสูทบทวนให้มาก"

กล่าวจบเส้นเรียวังดูมีได้ที่จะสายหน้าปล่อยเสียงหัวเราะ

"ความจริงตอนนี้หากท่านคือเยียนชุ๊กอี้แท้จริง ต้องไม่ให้ข้ามาทำซับคำพูดน้อยงานแน่นอน"

เยียนชุ๊กอี้พลันกล่าว "หากซ้อมจิตมารเสร็จ ไม่แล้วเสียหลังจะยังอยู่"

เส้นเรียวังเบอร้อยิ่ม นั่งนิ่งเงียบ พักหนึ่งจึงถอนหายใจเบาๆ กล่าว "แต่ท่านไม่สามารถเป็นเห็นนี้ไปทั้งชาติ เศียหลิงสมควรใจ ใช่ร่าเยียนชุ๊กอี้ จะสมควรใจ"

'เศียหลิง' คือหนึ่งในเยียนชุ๊กอี้ แต่เยียนชุ๊กอี้ไม่มีวันย้อนกลับมาซวยเข้าหลังปลดล็อกตัวจากไป

บางทีสวนลึกในใจของคนที่ใจแข็งเหมือนหินทุกคนอาจมีความอ่อน懦 แม่จะน้อยเสียยิ่งกว่าน้อย แต่เศียหลิงก็ได้รับความอ่อน懦 สวนนี้ เป็นนำมันมาทุ่มเทให้กับเส้นเรียวงที่ตนเองรู้สึกว่าควรค่าให้เชือใจที่สุด

ทว่าสักวันหนึ่ง 'เศียหลิง' เลื่อนหาย ความอ่อน懦 สวนนี้จะเลื่อนหาย ตามไปพร้อมกัน

เยียนชุ๊กอี้เองก็ยังคงเป็นประมุขนิภัยยุ่วนเยอี่ยที่เย็นชา เห็นแก่ตัว ไม่หวังให้ต่อสิ่งใดผู้นั้น

ฝ่ายตรงข้ามมองดูเข้า นัยน์ตาหวาน ความตั้งใจชัดเจน ไม่เลือกปันสิ่งใด นี่คือสิ่งที่เส้นเรียวังไม่เคยเห็นจากนิสัยอื่นของเยียนชุ๊กอี้

ผู้คือเศียหลิง มิใช่เยียนชุ๊กอี้

เขานบออกกับคนเอง จากรั้นก็เดินเข้าไปคลบศีรษะของอีกฝ่ายเบาๆ

ฝ่ายตรงข้ามปล่อยให้เขากำราบ เพียงแค่ยกคางขึ้นเล็กน้อย

นี่คือท่าทางที่มีเพียงเชี่ยหลิงที่ทำออกมากได้
ในใจเส้นนี้ยาวพลันอ่อนนุ่ม ในความอ่อนนุ่มยังมีดุดความเสียใจที่บอกได้
ไม่ตัดขึ้นมาเล็กน้อย

แล้วที่ศิริจะเริ่มค่อยๆ สมานด้วยสรรพคุณของทรงหวานหยก แต่ศิริพจร
ที่ได้รับบาดเจ็บภายในต้องใช้เวลาในการซ่อมแซม มิอาจสำเร็จได้ในวันเดียว
ตอนนี้เยี่ยนคู่ชื่อมีหalachini สย ไม่แน่ว่าจะต้องใช้ฝึกปั้นได้ อย่างเข่นตอนนี้
ขณะร่างกายของเขางang การโดยนินสัยเชี่ยหลิง ความโกรธอย่างก็จะลดลงต่ำที่สุด
ความคิดคล้ายเปลี่ยนเป็นเรียบง่ายกว่าเดิม แค่น้ำตาลปั้นอันเดียวก็ทำให้เขา
พอกใจได้

"ผ้าไห่มคงยังอยู่ในตัวท่าน ให้ข้าลองดูสักหน่อย" เส้นนี้ยาวล่าว
ฝ่ายตรงข้ามหยอดผ้าไห่มจากในอกสื่อโมบให้เขาก
เส้นนี้รับผ้าไห่มมา หรือตามพิจารณาอย่างละเอียด ตัวอักษรบนนัดเท่า
หัวเมลงวันด้านบนที่เย็บจากเส้นไห่ม เพราแม่ไช่ผู้กันจุ่มหมึกดำเยี่ยน ฉะนั้น
ผ่านกาลเวลาอย่างนานจึงไม่ติดจาง

สิ่งที่บันทึกอยู่ด้านบนเกี่ยวกับช่องกับรูทึ่พร้อมราจรจิ้ง ในปั้นนี้แสดงจึง
อาจเคยเห็นต่อการรุกของนิกายรื่อเยวี่ยที่พยายามยึดประมาณหนึ่งพัน
ตัวอักษร ส่วนใหญ่ล้วนเป็นการวิจารณ์รูทึ่ของพระค Mara และความเข้าใจ
ของตนเอง หาได้เกี่ยวช่องกับเคล็ดลับว่าจะฝึกฝนรูทึ่ของพระค Mara อย่างไร เมื่อ
ตอนนี้สิ่นเรียกสายตาไม่ได้ อาศัยแสงเทียนรำไรฟืนอ่านจนจบ ดวงตาจึงป่วยและบด
ยกหานหอนอยู่บ้าง เกือบจะหลับน้ำตาลงมา

"ด้านบนนี้หาได้กล่าวว่าซ่อมแซมซ่องหัวจิตมารอย่างไรไม่"
เขากะพริบตาด้วยอยู่บ้าง ยื่นผ้าไห่มกลับไป

เยี่ยนคู่ชื่อกล่าว "มี"

เส้นนี้ยาวล่าว "ตรงไหน"

เยี่ยนคู่ชื่อสายหน้า ผ่านไปครู่หนึ่ง เขายังคงคุยกับอีก "ข้าไม่รู้ แต่เขารู้"
ความหมายคือ 'เชี่ยหลิง' ไม่รู้ แต่เยี่ยนคู่ชื่อรู้

เส้นนี้ยาวยกหน้า ไม่สามารถอธิบายความรู้สึก เขารอจนฝ่ายตรงข้ามเข้านอน จึง

หาฝูงมานั่งสมาธิ

แสงจันทร์ดังวารี ห้องฟ้าคืออยา มีดลลง

แม่กระทังเสียงสูญแท้ๆ ก็หายไปแล้ว ฝ่าดินตกอยู่ในหัวงนิทรา
คนที่นอนบนเตียงหาได้หลับสบายไม่ บางครั้งร่างกายดินวนเล็กน้อย
เส้นเรียวสังเกตเห็นความเคลื่อนไหวของเขากลุกขึ้นเดินเข้าไปสำรวจดู
"เชยหลิง?" เขายังคงด้วยเสียงแผ่วเบา

ฝ่ายตรงข้ามบามวดหัวคิ้วแน่น คล้ายตากอยู่ในผันร้ายบางอย่าง

เส้นเรียวยืนมืดไปอังหน้าฝากของเข้า เพียงแต่ยังไม่แทะถูกผิวนัง
อีกฝ่ายก็มีมตากขึ้นโดยพลัน

นี่มิใช่ 'เชยหลิง'!

เมื่อประสาณสายตาฝ่ายตรงข้าม เส้นเรียวก็ปังเกิดความระแวงในใจ
หันที่ ซักมืดพลางถอยหลัง

แต่การเคลื่อนไหวของเยี่ยนคุชือไกว่าที่เข้าใจนักมาก ฝ่ายตรงข้าม
มุดลุกขึ้นเหมือนภูตพราย คัวมายังใบหน้าของเส้นเรียวปานสายฟ้าแลบ!

"ประมุขเยี่ยน เป็นข้า" เส้นเรียวตะโกน

แต่ไม่ช่วยอะไรเลย อีกฝ่ายไม่สนใจ ลงมือออกอางค์มีด แต่ละกรอบวนท่า
ล่วนให้เดี้ยมหมายเข้าชีวิต

เยี่ยนคุชือได้รับบาดเจ็บสาหัสจริง แต่ร้ายที่สุดที่ได้สูญเสียไม่ เส้นเรียว
พลันตรุหันก้าวเดินนี้ ก่อนหน้าฝ่ายตรงข้ามลงมือน้อยยิ่งนัก ฉะนั้นจึงทำให้เข้า^{เข้าใจผิด}

เพียงแต่ถึงแม้เป็นเยี่ยนคุชือที่แท้จริง ไม่มีทางที่จะล้มตายนัก ใจมีดที่ห้อม
โดยไม่สนใจเงินนี้ นี่เป็นการแสดงออกของสติที่สับสน...

เส้นเรียวพลันนึกถึงเหตุการณ์ที่บันดาลศรีบากว่าเยี่ยนคุชือปีบค่อนาง
ขึ้นมา เพียงแต่หลังจากนั้นเส้นเรียวไม่เคยเห็นฝ่ายตรงข้ามเปิดเผยตัวให้ดูร้าย
ไม่มีสติออกมายื่น เฉนี้จึงค่อยๆ สืบเลือนเรื่องนี้ไป

หรือว่านี่จะเป็นการแสดงของคนอื่นหรือไม่ในความผิดหลาภัย?

เข้าใจปัญญา ทั้งสองฝ่ายประมือกันหลายกรอบวน เยี่ยนคุชือในตอนนี้

ມາໃຫຍ້ຕ່ອງສູ່ຂອງເສີນເຮືອວ ແຕ່ກາຣໂຈມຕີໄມຄິດຫົວໜອງເຂາທຳໃຫ້ເສີນເຮືອກັງຈະ
ອໝາງມາກ ເສີນເຮືອວໄມ່ສາມາດເຄົາຫົວໜອງເຂາໄດ້ ເພື່ອມໃຫ້ກາຣເລື່ອນໄຫວ
ຮບການຄົນອື່ນໃນໂຮງເຕີມມາກເກີນໄປ ເສີນເຮືອວເລີ່ມເຫັນຈັງໜະຈົ່ງຈີໍສັດຈຸດ
ຂອງຝ່າຍຕຽບ

ເຢືນຄູ້ອໍມີອາຈດຕ່ອຕ້ານ ຖຸດລົ້ມໄປບ້າງහນ້າ ເສີນເຮືອພຸ່ງຄົນເຂາໄວ້
ທັນເລາ ກອນພບວ່າສີ້ໜ້າຝ່າຍຕຽບຮ້າມພລັນເປັ່ນສີແດງ ວົບຕຽບຈູ້ປົ້ງພຈຣ
ພບຈ່າລົມປຣານໃນຮ່າງເຢືນຄູ້ອໍບັນປັນວິງພລັນໄປທ່າວ ເຫັນໄດ້ຫຼັດວ່າມີຮ່ອງຮອບ
ຂອງຮາດຖຸໄຟເຂົ້າແທກ ຈຶ່ງຕາງໃຈ ວົບຄລາຍຈຸດອອກ

ແຕ່ພອຄລາຍຈຸດແລ້ວ ເຢືນຄູ້ອໍອັດລົບຢືນມີອມາປັບລຳດັບຂອງເຂາເຂາໄວ້
ໂດຍພລັນ ພລາງເຊີບເນັ້ນມາ ກົດຮົມຜິປາກຂອງເຂາເຂາໄວ້!

ເສີນເຮືອຈົບປາດ ເຊື່ອມໄປທີ່ທ້າຍທອຍຂອງເຢືນຄູ້ອໍແລ້ວສັນນີ້ລົງແຮງ
ຝ່າຍຕຽບຮ້າມທຸດລົ້ມອຸປະນ່ວ່າງເຂາ

ໃນໆສຸດກົງສົງປົ່ງແລ້ວ

ເສີນເຮືອໄລ່ອາຈັບປົ້ມມືອອງເຢືນຄູ້ອໍຂຶ້ນ ກາຮຈັບປົ້ງພຈຣນີ້ທຳໃຫ້ອົມໄດ້
ທີ່ຈະສັງເສີຍງເຊື້ອນື້ນອີກ

ໜາກກ່າວວ່າເນື້ອຄູ້ອໍກິ່າໄຍຍັງອຸ່ນສກາວຫີ່ຮາດຖຸໄຟເຂົ້າແທກ ແຕ່ຂົນນະນີ້
ເພີ່ມຝານໄປໄມ່ນານເທົາໄດ້ ທີ່ພຈຣກົງສົງປລົງແລ້ວ ອີກທີ່ຍັງມີຫົວໜອງຫົວໜອງຕຽບຮ້າມກັນ
ອໝາງສິ້ນເທິງ

ສະຖາກວົນຂອງເຢືນຄູ້ອໍໃນຕອນນີ້ຢູ່ງຍາກຫັບຫຼອນກ່າວ່າຮ່າງກາຍເສີນເຮືອວ
ໃນຕອນນີ້ຮ້ອຍເທິງ

ໃນວັນນີ້ແນ່ເສີນເຮືອວຕາຫີ່ພາບາດເຈັບສາຫັສ ອາກາຣປ່ວຍຮູມເຮົາ ແຕ່ນີ້
ເປັນພະຍານຫຼຸດຫຼັງພົບພານໃນຮ່າງກຳເຮີບ ຖວ່າພຈຣທີ່ໄດ້ຮັບປາດເຈັບນີ້ໄດ້
ປຣານລົ້ມກົງສຸວິຍັນຕ່ອມແຮມແລ້ວທັງໝົດ ພົບຕາກຄ້າງຂອງສຸບພພານເອງກູ້ຄອນແລ້ວ
ໜັງຈະຮູ່ທີ່ສູ່ງສິ້ນ ແມ່ກ່າວວ່າສອງຕາທີ່ພ່າມມາເກີ່ມພັນກັບພົບຕາກຄ້າງ ຈະບົນ
ບັດນີ້ຍັງຄົມມີອາຈົ້າພື້ນພູໂດຍສມູງວຽນ ທັ້ງຕອນນີ້ເບາງຸກຄົມກົງສຸວິຍັນສ້າງກະດູກ
ຊື້ນ໌ເໜັງ ຕ້ອງຝ່າກຮູ່ທີ່ຕັ້ງແຕ່ດີນ ແຕ່ກີ່ໄມ່ມີຜລກະທົບໄດ້ ແນ່ນເພີ່ມຝານ

ທີ່ວ່າເຢືນຄູ້ອໍໜ້າໄດ້ເປັນເກົ່ານັ້ນ ຈົດມາຮແຕ່ເດີນຂອງເຂາພບ່ອງໃຫວ່ ນີ້ຄື່ອ

ปัญหาของตัวเข้าเอง ซึ่งช่องโหว่นั้นยังถูกก่อสร้างหลังส้านรื้อและอาศัยการล้อมใจมติของยอดฝีมือคนอื่นๆ ทำให้ช่องโหว่นั้นใหญ่ขึ้น กอบปรับศิริราชให้รับบาทเจ็บศีพจรทั่วทั่วปั้นปวนลมหายใจสับสนสังผลกระทบถึงจิตใจและทำให้หินสัญเปลี่ยนแปลง

ฉะนั้นจะฟื้นฟูได้ อย่างน้อยต้องลงมือรักษาจากสามด้าน หนึ่งคือรักษาผลที่ศิริราช ข้อนี้มีเรื่องของหยาดและวิจิตรไม่จำเป็นต้องกังวล สองคือจัดระบบเบ็ดศีพจร สามคือซ้อมแคมมิติมาารอย่างที่สองและสามเที่ยมโดยทึบกันและกัน ซ้อมแคมม์ซึ่งกันและกัน เพราะทราบได้ที่ช่องโหว่ยังมีได้ซ้อมแคมม์ครบนั้นยังคงมีขันตราวยจากธาตุไฟเข้าแทรก ศีพจรสับสน และปัญหาของศีพจรก็จะส่งผลต่อความก้าวหน้าในการฟื้นฟูรกรากของเข้า

ศีพจรที่เสื่อมเนื่องจากภาระในต่อน้ำมัน แล้วจะเป็นศีพจรสิริราช เยี่ยนคูชื่อ อาจเป็นเด็กกลางของ 'นอกในปวนปั่น' แต่นี้เป็นการเริ่มต้นที่ดีถึงอย่างไรด้วยความอัจฉริยะของเยี่ยนคูชื่อ ในเมื่อเข้าบอกแล้วว่าผ้าไหมสามารถซ้อมแคมม์ของให้จิตมาาระยืนนี้ต้องทำได้อย่างแน่นอน เพียงแต่อยู่ที่เวลาเข้าเร็ว และผลจะเป็นเห็นได้เท่านั้น

เสื่อมเนื่อยาประคองฝ่ายตรงข้ามลงบนเตียง หยิบของสืชาชีนหนึ่งออกจากใบในเบนเดือด

นีคือซึ่งทรงหยกที่ 'เชี่ยหลิง' ให้เข้าที่เมืองโบราณซึ่งเชียงวันนี้ แลกลากายนอกที่เสื่อมเนื่อยาภูภานร่วมนวนบานบาทเจ็บในต่อนั้นด้วยน้ำมอกสมควรแล้ว จึงมิได้กินซึ่งทรงหยกเลย คงเพราะต่อนั้นเขามีตัวร่วายจากพลังปราณคัมภีร์สุริยัน ถึงนี้แม่สามารถปรับลมหายใจได้ แต่ก็หาได้มีประกายนั้ต่อเข้ามากเป็นพิเศษไม่

เสื่อมเนียกมุกซึ่งทรงหยกไว้ในเมื่อ อีกเมื่อถือถ้อยเปล่าใบหนึ่ง จากนั้นออกแรงที่เมื่อ ผงของซึ่งทรงหยกตกลงมาตามซอกนิ้ว ไม่นานก็เติมใส่ถ้อยได้ครึ่งใบ เขานำน้ำร้อนแก้ไปเล็กน้อย จากนั้นหยดคางของเยี่ยนคูชื่อขึ้น มีดีปากอกรกรอกน้ำซึ่งทรงหยกถัวร้อนเข้าไป

สิ่งนี้ถูกนับเป็นสิ่งของประหลาดที่ใช้รักษาผล ย่อมเป็นเพราะมี

ประสีทธิการพวศิษฐ์ แม้กระหงในราชวงศ์ไม่มี และมิใช่ว่าบรรดานี้ที่ได้ทดลองภายใต้แห่งเมืองเปรากน้ำที่อยู่ต่อมาต่อไปแล้วก็จะหายไปได้โดยง่าย ความล้ำค่า บ่อมไม่ต้องเชียร์ถึง วานรเหล่านั้นให้ส่องนี้เป็นอาหารแรมปี ทำให้มีเรื่องแรง มหาศาล ผ่านกาลเวลาภานานยังพัฒนาความเฉลียวฉลาด จึงสืบกับพากเขา ได้อย่างสุสี

ในตอนนั้นเพื่อที่จะเป็นปังศับเชินกงจึงยกช้างหงหงหากทั้งหมดที่เหลือ ก็ไป เยี่ยนชูตือเก๊ะไว้สักตัน ต่อมาตัวเขายังคงกินไปสองตัน ให้สินเชี่ยวตันหนึ่ง คงคิดไม่ถึงว่าสุดท้ายดันนี้ยังต้องใช้กับตัวเขายัง

ในเมื่อตอนแรกกินแล้วไม่มีประโยชน์อะไร ต่อให้เป็นคนทัวไปก็คงไม่ได้ ต้องการเอาเปลี่ยบผู้อื่นซึ่นกัน

เมื่อดื่มน้ำช้างหงหงหากวันนี้ลงไป สีหน้าของเยี่ยนชูตือกงบขึ้นมาก ดังคาด เส่นเชี่ยวจึงวางถ้วยลง นั่งสม雅ทิ่ต่อ พลาญบปคิดถึงปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับคัมภีร์สุริยัน

คัมภีร์สุริยันมีทั้งหมดห้าเล่ม เล่มหนึ่งในนั้นเกี่ยวข้องกับรழุทธ์ของ พระคามาร ซึ่งก็คือเนื้อหาบนฝ่าไม้มีที่เยี่ยนชูตือซึ่งมาจากมือเชินกง เขายังก็ได้อ่านแล้ว ตัวอักษรไม่เก็บตัว เนื้อหาซ่อนแต่ความหมายมาก ล้วนเป็นการ วิจารณ์รழุทธ์ของนิกายรื่อเยี่ยวนเป็นนั้น เส่นเชี่ยวค่านมาก ไปก็ไร้ประโยชน์ เนื่อง เพราะสิ่งที่เข้าฝึกคือจิตเต่า ถึงเหล่านี้จึงไม่เกี่ยวข้องกับเขายัง

ในอีสีเคนที่เกี่ยวข้องกับรழุทธ์ของหڑพุทธ และเต่า เสินเชี่ยวได้อ่านแล้ว ส่องเล่ม เล่มหนึ่งซึ่งพึงเกือบผู้เป็นอาจารย์ถ่ายทอด อีกเล่มเป็นสิ่งที่เขายังอ่านเอง กับปากท่ามากางการจับจ้องของกลุ่มคนในวัดดูอวิน แต่เล่มนี้ถูกเยี่ยนชูตือ ทำลายไปแล้ว

ยังมีอีกสองเล่ม เล่มหนึ่งซ่อนอยู่ที่วังในเบปยใจ ล่มหนึ่งอยู่ที่นิกาย เทียนไถ

เนื่อง เพราะซือเสียงของคัมภีร์สุริยันในทุกภาค ผู้คนต่างยกให้เป็น ตำราประหลาดขั้นดีบหนึ่ง ในเดือนหล้า จึงล้วนอย่างแย่เชิงกันสักห้อง ในตอนนั้น ไม่รู้ว่าใต้เยี่ยนชานได้ข่าวคัมภีร์สุริยันเล่มหนึ่งในนั้นจากที่ใด จึงส่งอวินผู้อื่น

รองประมุขไปตื้อมาจากเจ้าของ จนันนั่งส่งไปให้ตนเองในนามสิงของคุ้มกัน โครงการปีรู้ว่าระหว่างทางกลับจะถูกเขยินคู่ชือสักด้วย สุดท้ายยังทำลายคัมภีร์ เล่นนั่นทึ้งอีกด้วย ขณะนั้นในใจเขาจึงแคนนเยี่ยนคู่ชือเข้ากราดูกรดำเนิน ล้อมฝาภัยได้แปลงประหลาด ไม่ว่าในสายตาผู้ใดต่างคิดว่าการกระทำนี้ของ เยี่ยนคู่ชือชวนให้ผู้คนเกลียดค้านเหลือเกินจริงๆ

เต็งคงคนมากพยายามรู้ว่าคัมภีร์สุริยันดี ทว่าพวกเขาก็ไม่รู้ว่ามันมีดีอย่างไร ยังคิดว่าด้านในต้องเป็นราธูหรือลิศล้ำ ฝึกแล้วเป็นอันตับหนึ่งในใต้หล้าได้ เม็กะรังกิ้งไว้เพิงเก่อในปีนั้น เยี่ยนคู่ชือในตอนนี้ ต่างก็มีความองอาจดีเด่นหอด กะหง่านเสื่นเนียวสูญสิ้นราธูหรือ จึงรู้ว่าความมีความสามารถของคัมภีร์สุริยันแท้จริงแล้ว อยู่ที่การช่วยสร้างราชธานีใหม่ พลังปราบคัมภีร์สุริยันรวมจุดเด่นของหู พุทธ และเต้า ทำให้ผู้ฝึกฝนวางกับปืนอยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าคนอื่นตั้งแต่ เริ่มต้น รูปแบบต่างกัน สวยงามในรายละเอียดย่อมต่างกัน

เพียงแต่ต่อให้ยอดฝีมือมากพยายามรู้สึกจุดนี้ พวกเขาก็ไม่สามารถทำลาย ราธูหรือฝึกคัมภีร์สุริยันใหม่ได้จริงๆ กอบปรากับคนที่เคยอ่านคัมภีร์สุริยัน ล้วนต้องหวงแห่งสิ่งที่มีเป็นแน่ ก้าวเครื่องไม่ยอมแลกเปลี่ยนความรู้กับคนอื่น ขณะนั้นก็มองได้ชัดๆ คนที่สามารถเข้าใจแก่นแท้ของคัมภีร์สุริยันได้จริงนั้น เกเรงว่าหากประมือด้วยจริงก็ใช่เวลาไม่เกินหนึ่งกระบวนการ

ถึงแม่เสื่นเชี่ยวประดุจยืนอยู่บนเหล็ก เช้า ก็รู้สึกถึงความกว้างใหญ่ ของผ้าดินได้แล้ว ไม่มีสิ่งใดทำไม่ได้ แต่อย่างไรก็ยังเทียบกับคนที่ยืนอยู่บนยอดเขาแล้วไม่ได้ แม้กล่าวว่าคัมภีร์สุริยันหลายเล่มนั้นเป็นปัจจุบันคัมภีร์ แต่ ต่างก็ยังมีความเชื่อมโยงกันอยู่บ้าง ขณะนั้นบางครั้งเขาก็ถึงจุดหนึ่งก็จะรู้สึกว่า ไม่เข้าใจ ซึ่งบางครั้งทำต่อไปไม่ได้ ได้แต่จับจุด渺渺 บางทีอาจต้องรอหลัง ค่านสองเล่มที่เหลืออยู่ สถานการณ์นั้นจึงจะเปลี่ยนไป

เล่มที่ซ่อนอยู่ที่ราชวังในเปลี่ยวบังพอทำนำเสนอ จากการพบหน้ากันระหว่างก่อน ไม่แน่ว่าวันไหนยังอาจยังอยู่ในเมืองให้อีก

แต่ในภายหลังได้กล่าวให้หายากรแล้ว สำนักพุทธกับสำนักเต่าตลอดมา ไม่มีถึงขั้นสนิทสนม ตอนนี้นิภัยต่างๆ ในใต้หล้าต่างสนับสนุนประมุขผู้

ปราดเปรื่องแล้ว เพื่อแย่งชิงระบบครอบครัวและภูมิภาคต่างๆ นิเกียร์เป็นประเทศที่ไม่มีทางนำสมบัติของสำนักตัวเองให้คนที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามายึดครอง

แม้ว่ากำลังคิดสารพันอยู่ แต่พอถึงกลางดึก เส้นเชือกลับมีนงนไปโดยไม่รู้เรื่องตัว นอนหลับไปอย่างง่ายดาย

กระหึ่งอรุณเบิกฟ้า เข้าจึงตื่นเข้ามาอีกครั้ง

การนอนหลับนี้หากได้หลับลึกไม่ แต่เส้นเชือกไว้เรียนวิทยาทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ ตั้งเดียวเข้าวิน เดิมที่คุณนิษฐ์ก็สมตะอยู่แล้ว ไม่ยืดติดกับคุปสรุคบางหนามได้ๆ ซึ่งมีจิตใจที่บวชสูญเสีย ยอมไม่มีทางกินนอนไม่เป็นสุข ฉะนั้นแม่จะเลขอหลับไปกีสามารถตรวจสอบสามารถได้

เพียงแต่ก่อนหน้านี้ในความสมตะกลับพากพาความไว้เดียงสาสองส่วน หลังผ่านความเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนต่างๆ ความไว้เดียงสาสองส่วนนี้ก็คงอยู่ ตกตะกอน ถึงกับปฏิบัติธรรมเข้าจะยังคงมีจิตใจที่บวชสูญเสียดังเดิม แต่ก็คงอยู่เรียนรู้ว่าจะจำแนกใจคนเข้าไว้ไม่ให้ญาคนหลอกลวงโดยง่ายอีก

ดวงตาของมีตี้ล้มขืน เข้ารู้สึกว่าบันตั้งเดียงคล้ายมีสายตาคู่หนึ่งตกอยู่บนร่างตนเอง

ไม่ต้องมองอยู่ดี แต่ไม่รู้ว่าลังนี้ตั้นมาจะเป็นนิสัยใด หากยังคงให้เดี้ยมเหมือนเมื่อวาน คงต้องตีให้ลับอีกครั้ง เพื่อขจัดความชุ่งยาก มากมาย มิสูร์จารมานำมานำคืนไปทึ่งแล้วค่อยเร่งเดินทางจะดีกว่า

เส้นเชือกความคิดแล่นปราด ค่อยๆ ล้มตาขึ้น คนทั้งสองห่างกันไม่ไกล ยังคงมองเห็นสีหน้าของฝ่ายตรงข้ามได้

แต่เมื่อนรู้ซึ่งสีหน้าไว้แล้ว ในเวลาที่สื่อความหมายไม่ชัด หัวใจเข้าสั่งเสียงตีกตัก หากได้รู้สึกตื่นใจสักนิดไม่ "ประหม้ายืน?"

เยี่ยนรู้ดีอย่างยิ่งว่าคนคิด "ทำไม่ เจ้าคล้ายไม่ค่อยพยายามมองเห็นข้า?"

เส้นเชือกหลับสายตาเล็กน้อย "หากไม่ได้"

เยี่ยนรู้ดีอย่างเต็ม "เสื้อผ้าสีขาวนี้อยู่บ้าน คงเป็นเจ้าสาว ได้เห็นไหม?"

"สถานการณ์เฉพาะหน้า และเพื่อขจัดการตรวจสอบอย่างมาก ช่วยให้

ประมุขเยี่ยนกลับนางอันได้ในวีร์วัน" เสินเชียตตอบ

เยี่ยนคู่ชื่อกล้ามไม่นำพามาใส่ใจ เบ้าถึงขั้นลูบผอมเผาบนศีรษะตนเอง อย่างเปี่ยมด้วยความสนใจซึ้งลับแยнеสืบ กล่าวกับเสินเชีย "จะแต่งกีตเต่ ให้เหมือนสักหน่อย สดริทัวไปจะได้เลิบ ต่อให้มีไว้ก็จะหาเลิบ หาไม่หาก คนซ่าสั้งเกิดมองเห็นเมื่อที่ข้อต่อกระดูกหัวใจเจนคุณนี้ ก็รู้ว่าเป็นบุญปลอมตัว เป็นสดริ"

เสินเชียเดินมุมปาก กล่าวในใจว่า ให้แน่เลยข้าจะรู้มากเพียงนั้น ข้าหาได้ เคยแต่งมา ก่อนไม่

ติดเทนนั้นแต่ปากกลับล่าวว่า "ประมุขเยี่ยนกล่าวภูมิท้อง หากท่าน อยากราชาเล็บ ข้าจะไปเชือมจากตลาดเดี่ยวนี้"

เยี่ยนคู่ชื่อเลิกคิ้วบึ้มพลาสติกกล่าว "เจ้ากล้ามไม่ค่อยยินดีฟูดคุยกับข้า ทำไม เที่ยหลิงเป็นเพียงเสี้ยวยัญญาณส่วนหนึ่งของข้า เขายังรับความสำคัญ และการปฏิบัติอย่างอ่อนโยนจากเจ้า แต่เจ้ากลับไม่ไว้หน้าข้า หรือว่าอาเนี่ย ล้มไปแล้วว่าใครคือเยี่ยนคู่ชื่อที่แท้จริง?"

ในวันนั้นเสินเชียตัดสินใจจะรบกับเยี่ยนคู่ชื่อ ดิมทีก็ไม่ใช่เพื่อให้ฝ่ายตรงข้าม กลับตัวกลับใจ ยังมีเรื่องที่ได้รับความหมายซึ่ง โครงการปฐวีจ่าเยี่ยนคู่ชื่อจะนิยม ปากพร่อง การพบเจอกับ 'เที่ยหลิง' กับ 'อาเยี่ยน' คือเรื่องราบที่นักหนែนความ คาดหมาย หาไม่เข้าลงก็ไม่อยากมีความเกี่ยวพันกับฝ่ายตรงข้ามสักนิด อย่างจะไม่เพบหน้าตั้งแต่วันนี้ไปเสียด้วยซ้ำ

"เที่ยหลิงคือเที่ยหลิง เยี่ยนคู่ชื่อคือเยี่ยนคู่ชื่อ ไม่ว่าอย่างไรข้าก็มีกล้าล้ม ประมุขเยี่ยน" เสินเชียกล่าวอย่างเครียด

สายตาของเยี่ยนคู่ชื่อตกอยู่บนผลที่ริมฝีปากของเข้า คือฝ้ายบึ้มอย่าง ประหลาดใจพลาสติกกล่าว "แล้วนั้นเป็นอย่างไร เที่ยหลิงไม่มีความทรงจำในส่วน ของข้า แม้แต่ลูกคนอย่างไรก็ลืมไปแล้ว กลับใจร้อนจนกัดปากของเจ้า เป็นแผลเที่ยวหือ"

เมื่อผ่านการเดือนสิบของยา เสินเชียจึงครองหักได้ร้ายแรง มีความเจ็บปวด 旺ๆ บันริมฝีปากจริง แต่ตลอดมาเขายังไม่เสียชាយภูมิการต่อปากต่อคำ จึง

จำต้องนึงเรียบไม่สนใจ

เยี่ยนคูซือไม่นำพามาใส่ใจ ยิ่มพลาสก้าวะอีก" ในเมื่อหาลำไยแบบเดียว กาการ์ซอมแซมที่องให้กว่องจิตมารจะเป็นจริงในไม่ช้า เรื่องนี้ควรขอคุณเจ้า จริงๆ หากมิใช่เจ้าพายข้าตกลงไปในรัชเที่ยง ข้าก็คงไม่ได้ฝ้าไห่มมาจากมีดอ เนินกง ชาเชี่ยว เจ้าให้บุญคุณตอบแทนความแค้นเข่นนี้ ทำให้ข้าละอายใจ เรื่องที่สงเจ้าให้ชาวอังสิวงันนั้นอยู่หลายส่วน!"

ปากกล่าวว่าละอายใจ แต่ความเป็นจริงน้ำเสียงกับไม่มีความละอายใจ สักนิด นี่ต่างหากคือเยี่ยนคูซือที่แท้จริง การปฏิบัติตัวของเบา蔻จะทำให้คน โนได้เห็นหล้าผิดหวังและไม่รู้สึกว่าในใจมีความละอาย แต่ต่อให้การเวลา ย้อนกลับ เกรงว่าเบาโคกคงเลือกทำท่านเดียวแกน เพื่อบีบคั้นขึ้นจำกัดของ เสื่อนี้ไว้ออกมา

สุดท้ายแล้ว ดังที่เยี่ยนคูซือกล่าว เยา้มต้องการสหาย ต้องการเพียง คู่ต่อสู้ และสถานะคู่ต่อสู้จะมอบให้เพียงคนที่สามารถยืนเคียงไหส่องอย่างคูคู่สู่ กับเขา ทุกอย่างเสียนี้ยกเว้นความผิดพลาด คิดเอาเองฝ่ายเดียวเท่านั้น

จนบัดนี้สิ่นนี้ยกเว้นไม่เข้าใจจุดนี้ได้อย่างไร ฉะนั้นเขาจึงมิได้กล่าวคำพูด เหล่านี้สืบทอด แต่กลับถามเรื่องที่สำคัญกว่า "หลังจากเดินทางสู่จังหวัด อันดามัยที่เบิดเผยออกมากของท่านจะให้เหลือขึ้นเรื่อยๆ ด้วยการฝึกปรือในตอนนี้ ของท่าน คาดว่าตัวท่านเองยังไม่อยากเผชิญหน้ากับพวกรหลวงจีนเสี้ยวถิง ซึ่งชาวกรุงมัง บัดนี้ท่านตกเป็นเป้าของกลุ่มคน เพลงญูสีทิศ* หากถูกพบ ต้องถูกฆ่าไม่หยุดหย่อนเป็นแน่ แต่การไปปะงังอันครานี้ยังมีระยะทางไกล ถือว่าห่วงหนึ่ง ตัวท่านเองวางแผนอย่างไร"

เยี่ยนคูซือเห็นเข้าสีหน้าซีดๆ เห็นได้ชัดว่าไม่อยากคุยเล่นกับตน ริมฝีปากยังพกพาแผลใหม่ ทำลายความรู้สึกับยังหึงใจหลายส่วน รวมกับ ภูบ้านเพทเที่ยนไม่แ配ดีเป็นโอลิกิยะ ในใจรู้สึกว่านาสนใจขันทันที อดมิได้เท่าจะ สัพยอค "เจ้าไม่เคยเกี่ยวพันกับเปลี่ยว ไม่มีทางยืนอยู่ฝ่ายอะไรเดวนะเพื่อช่วยข้า เพียงเพราจะเคยพะพระองค์กรุงมัง ให้ข้าลอกเดา เจ้าลองบากิดความรู้สึกต่อๆ บ้า

* เพลงญูสีทิศ เป็นสำนวน อุปมาว่ามีศักดิ์รุวายล้อมไว้ทั้งสี่ด้าน

นานแล้ว แต่ต้องผิดหวัง เพราะถูกข้าส่งให้ช่างอิงฟิงองก์มือ ทว่าสมพันธ์เก่า ยกจะล้ม การป่วยด้วยของเชียหลิงยิ่งทำให้ความรู้สึกเก่าของเจ้าคุกรุนั่น คึกคั่ง ขึ้นยังไห้ข้าสามเสื้อผ้าสตรี หรือว่าจะพยายามโอกาส攫ับหัวรวมบาง ขณะข้าไม่ได้สดิ ให้ข้าใช้ร่างสังเวย?"

เมื่อเส้นเรียวເຂົາຈົງເຂົາຈົງ ແຕກູ້ກຳພຸດຫລັງຕວເອງນີ້ອອງເຢືນຄູ້ອໍທຳໃຫ້ ທອດອນໃຈ "หากປະມູນເຢືນໄມ່ຍອມພຸດດີ່າ ຂໍາຈະຕີທ່ານໃຫ້ສລັບແລ້ວສັງກັບ ຊາງອັນ"

ເຢືນຄູ້ອໍຫວາເຮົາພວດອອກມາ "ຕກລາງฯ ເຈົ້າອ່າໂກຮຣ ພວກເຮົາໄມ່ກັບປັບ ຊາງອັນ ໄປເນື້ອງເວຍໂຈກອົນ"

ເບີນສັຍກັບໄປກັບມາຍຸ່ດລອດ ຂະນະອາຮມນີ້ເກີ້ຫວາເຮົາພຸດຄຸຍ ດັ່ງນັ້ນ ກາຮດອກລ່ອຍ່າງອ່ອນໂຍນນີ້ຈຶ່ງເປັນເຖິງປະຕິ

ເສັ່ນເຮືອງມວດຄືວິດາມ "ເຫດຸໃດ"

"ດັ່ງທີ່ເຈົ້າວ່າ ຕອນນີ້ວຽກຫົ່ວຂອງຂ້າຍັງໄມ່ພື້ນຝູ ປະກູດຕົວຕ່ອນໜັກ ໂດດເດັ່ນເກີນໄປ ພຣົຄລົວເຫຼວ ສຳເນົາພູທົກ ນີກາຍເຫຼວຍນ ນີກາຍຝ່າຈິງ ໄປຈຸນຄື່ງ ທ່າງຫຼຸງເຈົ່າຍ ແຕ່ລະຄນລ້ວນຕ້ອງກາງກຳຈັດຂໍ້າໃຫ້ສິ້ນຫາກ ດ້ວຍຄວາມສາມາດໃນຕອນນີ້ ຂອງເຈົ້າກີກີ່ໄມ່ມີປູ້ຢູ່ປາກປົ້ນຂໍ້າໄຟ"

ເສັ່ນເຮືອກລ່າງໃນໃຈວ່ານັ່ນຈະໄຫວໃຫຍ່ເຄົາເລົາ ສັດຫຼູກອັນທ່ານກະຈາຍທີ່ຫົວໜ້າ ຄວາມສາມາດນີ້ກີມໄມ່ກີດທີ່ກຳໃຫ້ໄວ້ ທາກມໃຫ້ພວກຂໍ້າໄມ່ຍາກຄືກີດເລັກຄືດນັ້ອຍ ກັບທ່ານ ຍາມນີ້ເຫັນເຫຼົ່ວ່ວມບວນໄລ່ລ່າທ່ານໄປປະນານແລ້ວ

ເຢືນຄູ້ອໍໄມ່ໄດ້ອີນຄຳສັບປະກຳອັນ ແຕ່ສີ້ຫັ້ນຂອງເສັ່ນເຮືອກລັບທຽມ ຕ້ວເຫາເອງແລ້ວ ເຢືນຄູ້ອໍສື່ສົງກວານເກົ່າສົນໃຈຢືນນັກ ຈົອງມອງເຂົາຄູ້ໜີ້ຈຶ່ງຄາມ "ທາງດ້ານນັກອັນມີປ່າວະໄຮສ່າຍທອດມາ"

"ໄດ້ຍືນວ່າທັພໃໝ່ຢ່າງໂປ່ງໂຈວໂຮມຈຸກບຸກບັນ ເປົ້ນແທບໄລ້ແຈງຕ່ອດ້ານ ທາກ ໄມຜິດຄາດ ກົດຍື່ດເມື່ອງເຢືນໄວ້ໄດ້ແລ້ວ"

ເຢືນຄູ້ອໍສັງເສີຍອື່ນ "ຂ້າຈັດວາງຄນໄວ້ຂ້າງພຣະວກາຍຂ່າຍເກີນຍັງ ພຣະອອລີ່ ຄນໄມ່ເປັນອະໄຣໃນທັນທີທັນໄດ ເຫຼືອຫາກຈະເກີດເຮືອງ ຕອນນີ້ພວກເຮົາຈຸດໄປກີໂນທັນ ແລ້ວ ນີກາຍຫ່ວນເວີຍມີຈັນອຸ່ນທີ່ເມື່ອງເວີຍໂຈວ ໄປພັກແຮມທີ່ນັ້ນກ່ອນ ດ້ວຍຫາກນ

"ປະສົງປາວທີ່ຈາກອັນ"

ໃນມື່ອເກົດສິນໃຈເຊັ່ນນີ້ ເສື່ນເນື່ອງກີ່ໄມ້ມີຄວາມເຫັນຕ່າງ

"ເຫັນນັ້ນທ່ານພັກຜ່ອນສັກຄູ່"

ເຢືນຄູ້ອກລາວ "ເຈົ້າຈະໄປທີ່ໄດ້"

ເສື່ນເນື່ອງກຳລ່າວ "ຫຼື້ອຍາຫາເລີບໃຫ້ທ່ານ"

"..." ຄວັງແຮກໃນຫີວິວ ເຢືນຄູ້ອກເອງກົມື້ວຽງເວລາທີ່ເໝືອນເປັນປິ່ບເຊັ່ນກັນ

ຄນທັງສອງອຸ່ທີ່ວາງອານາຈັກຮູ່ອົ່ວໜ້າຫລາຍວັນ ໃນທີ່ສຸດກີ້ອກເດີນທາງ
ກອນເດີນທາງເສື່ນເນື່ອງຍັງລອບໄປເຢືນມຳນັກປັນນາວອບໜົ່ງເພື່ອງລຳພັງ
ເຫັນເນີນກົມື້ໄຟດີດຳພູດ ທ່ານປູ້ອອນນາງກລັບມາແລ້ວຈິງໆ ເທັນປູ້ຫລານທັງສອງ
ປລອດກັບຈຶ່ງກາງຈິງ ຈາກໄປໂປ່ອຢ່າງໄຮສຸ່ມີສິ່ງ

ເຢືນຄູ້ອຍັງຄນນີ້ສົຍເປັນແປວັນແນ່ນອນ ແຕ່ຕອນເບາໄດ້ສຕິມາກົ່ນ
ເຮືອຍໆ ເສື່ນເນື່ອງພບວ່າສິ່ງທີ່ງູ້ກົງເຈົ້າຈາງຕົ້ງປາກງົງເປັນອັນດັບແຮກ ດີອິນສົຍທີ່
ໂຫດຮ້າຍອຍາງຍິ່ງ ພົມດູໄມ້ເຫັນຫຼັກລົມມື້ອ ສວນທີ່ເໝີລືອກສາມນີ້ສົຍ ຕອນກລາງວັນ
ອອກມານ້ອຍື່ນັກ ແຕ່ກລາງຄື່ນຈະມູນເວີນສັບເປັນແປັນກັນປາກງົງອອກມາ

ກົມາຍຸດຄວາມກາເຢືນຄູ້ອກຫຼັກລາງວັນໃນຕອນນີ້ໄໝເຕັກບັກກ່ອນໜ້າແລ້ວ
ທວ່າຖຸກຄວັງຂະນະ 'ເຫຼີຍໜີ' ປາກງົງຕົວມັກຈະພື້ນພາເສື່ນເນື່ອງເປັນພິເສດ
ຕົ້ງໜັນຈະມອງດູເຫັນທັງວັນທັງຄືນໄດ້ຢ່າຍມອນອນຫລັບ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຮ່າງເດີມ
ຂອງເຢືນຄູ້ອກໄມ້ມວກີ້ອົບຄຸມ ຂະນັ້ນເວລາສ່ວນໃຫ້ໝູ້ຕອນກລາງວັນ ຈິດໄຈໆອອງ
ເຢືນຄູ້ອກຈຶ່ງມັກໄມ້ຄົວຍິດ ຕ້ອງນັ້ນສາມາຮັກຜັກຜົນປິ່ນປະຈຳ

ຕົ້ນເດືອນສອງພວກເຂົາກີບຮອດຖື່ນເມື່ອງເວີ່ມເຈົ້າ

ແລະອັນຕຣາຍກີກຳສັກລື້ກາຍເນື່ອງປາ

ເມື່ອງເວີ່ມໂຈວທັງອຸ່ທີ່ຕົ້ນແມ່ນ້ຳເວີ່ມໃນປັບປຸງ ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວທີ່ນີ້
ເຮືອກວ່າເຫຼີຍໜີ ແຕ່ທຸກຄົນຄຸ້ນເຄຍທີ່ຈະນຳເຫຼື້ອງອົງແມ່ນ້ຳເວີ່ມມາເຫຼື້ອມໂຍງເຂົ້າດ້ວຍກັນ
ນານແລ້ວ ຈຶ່ງເຮືອກນ້ຳວ່າເມື່ອງເວີ່ມໂຈວ

ຄູ່ມື່ອງຢ່ອມເຫັນປະຈຳນີ້ໄດ້ ແຕ່ກັນປັກວ່າເປັນຫຼັກນີ້ສຳຄັນທາງຕະວັນທັກ

หากเปลี่ยนไปกับภูมิวิธุนจะเปิดสังคม ที่นี่ต้องเป็นแนวหน้าอย่างแน่นอน เพียงแต่ต้องนิยัจไม่มีอันตรายเท่านั้น เมื่อongเพราระยังไม่เข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ อากาศ มีได้อบคุณขึ้นมา ขบวนพ่อค้าที่ขายวัสดุไม้มา ก็ค่อนข้างน้อย เมื่อongเวียจิ จึงลงปลูกขึ้นใหม่ตอนตั้งวันวาน

รับอวยปี

‘ມີ’ ‘ຢືນວູ້ຫົວ’ ຈະດອຍຫຳກາງຈາກຄວາມຕາຍມາໄດ້ເລື່ອ[†]
ແຕ່ຮ່າງກາຍຢັ້ງຄົງບວບຫ້າ ຫ້າບຸຄລິກກີ່ຄວາມເພີ່ງທີ່ກົດລົບມືນາກວ່ານັ້ນ
‘ເສີນເສີວ’ ຈຶ່ງດັ່ງໃຈວ່າຈະພາຍ່ຽນວູ້ຫົວກັບມີກາຍຂ່ວນຍິ່ງເສີຍກ່ອນ
ຖ່ວກະຮ່າວ່າງເດີນກາງພວກເຂົາດັນຜົນຫຼັກກັບຄີບຍົດກາຍແຂວວນ
ກີ່ນາຍຈັບຕົວເສີນເສີວກັບປີໄປໃໝ່ ‘ຫາງອົ່ງສົງ’ ດ້ວຍແກ້ນອໝາງໂຮດເຫັນ
ບໍ່ກ່າວປະຫຼາດກີ່ຄົນເກີນແກ່ຕົວອ່າງຍື່ນວູ້ຫົວກັບຫົວໜ້າກວ່າຫຼັດຕະນາອັນ
ເບົາຈົ່ງດົດນານາ ຜ່ອນຕົ້ວໃຈໃນພັນຍົນແລ້ວເພື່ອດູ່ຫຼັກສົດຮູ້ຕຽດນານສຳພັນ
ເກັ່ງກີ່ເສີນເສີວກ່ຽວຂ້ອງຮົບຮັບຕີ່ປະບຸຊແນນຍືນຫາຜູ້ນັ້ນຮູ້ອັກຄິດດັ່ງຜູ້ວັນບ້າງແລ້ວ
ແຕ່ບໍ່ນະກີ່ກໍາໄດ້ແກ້ນປຶ້ນໃນພັນຍົນໃນໃຈເສີນເສີວກັບຮົວດ້າວຍ່າງປະຫລາດ
ຄົດລາຍກັບກຳລັງໜ້າຈາດຫົວໜ້າຈະຕັ້ງສູນເສຍສົງສຳຄັນງານຍ່າງໄປຕລອດກາລ

ກົດລອງວ່ານ

everY

ISBN 978-616-06-2758-5

9 78616 0627585

ຮາຄາ 309 ນາທ

ອຸບປະປັນປຽງເນື້ອກາ